

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 12 Φεβρουαρίου 1889, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10^η πρὸ μεσημβρίας συνελθόντων ἐταίρων ἐξήκοντα τεσσάρων, ὁ πρόεδρος τῆς Ἐταιρίας Ἀλ. Κοντόσταυλος προσεφώνησεν αὐτοὺς ὡς ἑξῆς:

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Πέρυσι, κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχὴν, εἶχον λάβει τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλω πρὸς ὑμᾶς τὴν πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν αὐτὴ εἶχε προφορικῶς ἀνακοινῶσαι πρὸς τὸ συμβούλιον περὶ ἀλλοίας τινὸς διαρρύθμισεως τοῦ λαχείου τῆς Ἐταιρίας, διαρρύθμισεως λελογισμένης πρὸς μείζονα ὠφέλειαν αὐτῆς.

Πράγματι δέ, καίτοι μετὰ παρέλευσιν ἰκανοῦ ἔκτοτε χρόνου, ἐδημοσιεύθη ἐπὶ τέλους διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1888 Β. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ εἰρημένη πρόθεσις αὐτῆς ἐπραγματοποιεῖτο.

Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον μελετήσαν ἐπισταμένως καὶ κατ' ἐπανάληψιν τὸ Β. τοῦτο Διάταγμα, δὲν εὗρεν αὐτὸ ὡς κατὰ πάντα καλῶς ἔχον καὶ ὡς σύμφωνον πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἐταιρίας. Διὰ τοῦτο δὲ ὑπέβαλεν ἀναφορὰν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον, διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτηι τροποποιήσιν καὶ τροποποιήσιν ριζικὴν αὐτοῦ.

Οἱ λόγοι δι' οὓς τὸ Συμβούλιον ἐζήτηι τὴν τροποποίησιν ταύ-

την ἦσαν πολλοὶ καὶ διάφοροι καὶ ἠδυνάμην ν' ἀναγνώσω ὑμῖν αὐτὴν τὴν ἀναφορὰν τὴν περιέχουσαν αὐτούς, ὅπως λάβητε οὕτω λεπτομερῆ αὐτῶν γνώσιν. Χάριν ὅμως οἰκονομίας χρόνου, ἐπειδὴ αὕτη εἶναι ὀπωσοῦν μακρὰ, προτιμῶ νὰ ἐξηγήσω ὑμῖν προφορικῶς καὶ τοῦτο διὰ βραχέων, τοὺς σπουδαιότερους ἐκ τῶν λόγων τούτων, οἵτινές εἰσι τρεῖς, οἱ ἐξῆς·

1) διότι τὸ Συμβούλιον ἐθεώρησεν, ὅτι διὰ τοῦ εἰρημένου Διατάγματος ὑπενομεύετο καὶ κατέπιπτεν ἡ αὐτοτέλεια τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας καὶ ἡ μέχρι τοῦδε ἀνεξαρτησία αὐτῆς ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Τοῦτο δὲ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐν ᾧ κατὰ τὰ κείμενα, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας δὲν ὀφείλει λόγον τῶν πράξεων, δηλαδὴ τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, ἢ εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν ἐταίρων καὶ εἰς μόνην αὐτὴν, κατὰ τὸ νέον Διάταγμα προσεκαλείτο νὰ πράττῃ τοῦτο καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, καθόσον ὑπεχρεοῦτο νὰ δίδῃ λόγον καὶ πρὸς αὐτὸ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, εἰς ὃ ἀναγκαιῶς περιλαμβάνεται καὶ ἡ περὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ λογοδοσία.

2) διότι τὸ Συμβούλιον ἐθεώρησεν, ὅτι παρεκωλύετο ἡ μέχρι τοῦδε ἐλευθέρᾳ χρῆσις τοῦ προϊόντος τοῦ λαχείου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας, μέχρις ἐντελοῦς ἀπορρόφησης τοῦ ὅλου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου. Τοῦτο δὲ διὰ τὸν λόγον ὅτι, ἐν ᾧ κατὰ τὰ κείμενα, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτῃ τὸ προϊόν τοῦ λαχείου, ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ, συμφώνως τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ κρίσει καὶ ἀποφάσει, κατὰ τὸ νέον Διάταγμα ἐχορηγεῖτο τὸ δικαίωμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, νὰ διαθέτῃ ἀπροσδιορίστως ὅσον ἤθελε ποσοὶν ἐκ τοῦ προϊόντος τούτου, εἰς ἀνέγερσιν Μουσείων καὶ εἰς ἀγορὰν τόπων πρὸς ἀνασκαφὰς καὶ ταῦτα ἄνευ προτάσεως καὶ ἄνευ κἀν γνώσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας. Τοιοῦτοτρόπως δὲ ἠπειλεῖτο, ὡς εἰκός, ἅτε δυναμένη πράγματι νὰ ἐπέλθῃ, ἡ πλήρης εἰς τὰ εἰρημένα ἔργα, τοῦ ὅλου ποσοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐξάντλησις, ὅθεν θὰ ἐπήρχετο ἡ τελεία τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας, ὡς πρὸς τὰς κυρίας ἐργασίας αὐτῆς παράλυσις καὶ

3) διότι τὸ Συμβούλιον ἐθεώρησεν ὅτι παρειαίηγοντο εἰς τὰ

ἔργα τῆς Ἑταιρίας ἔργα ἄλλα ὅλως ἀλλότρια τοῦ εἰδικοῦ προορισμοῦ αὐτῆς. Τοῦτο δὲ διὰ τὸν λόγον ὅτι, ἐν ᾧ κατὰ τὰ κείμενα ὁ σκοπὸς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας κεῖται εἰς τὴν περισυναγωγὴν, τὴν συντήρησιν καὶ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἀρχαίων μνημείων, κατὰ τὸ νέον Διάταγμα, ἀνετίθετο εἰς αὐτὴν καὶ ἡ ἀνέγερσις μουσείων καὶ ἡ ἀγορὰ νομισμάτων καὶ ἡ ἀγορὰ χειρογράφων καὶ ἡ ἀγορὰ ἄλλων ἀντικειμένων ἱστορικῆς ἀξίας. Τοιούτοτρόπως δὲ προδήλως ἐξωθεῖτο ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία εἰς κύκλους ἐνεργείας ἄλλους, εἰς οὓς ἀπητούντο γνώσεις εἰδικαὶ ἄλλαι, ἀλλότρια ὅλως τοῦ εἰδικοῦ καὶ ἀρχικοῦ προορισμοῦ αὐτῆς.

Ἄλλὰ ταῦτα λέγων, ὀφείλω, εὐάρεστον καθήκον ἐκπληρῶν, νὰ προσθέσω ὅτι εὐθὺς ὡς ἐγένοντο γνωσταὶ αἱ ἀντιρρήσεις αὗται τοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ λοιπαὶ ὅμοιαι, ἅς παρέλιπον, πρὸς τὸν κύριον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, οὗτος λίαν εὐμενῶς καὶ λίαν προθύμως ἔσπευσε νὰ δηλώσῃ προφορικῶς ἡμῖν ὅτι δὲν εὕρισκεν αὐτὰς ἀδικαιολογήτους καὶ ὅτι συνεπῶς ἤθελεν ἐργασθῆ πρὸς τροποποίησιν ἢ καὶ πρὸς πλήρη ἀνάκλησιν τοῦ Διατάγματος τούτου καὶ ὅτι ἐν γένει ἤθελε προσπαθῆσαι νὰ δοθῇ τοιαύτη λύσις εἰς τὸ ζήτημα, ὥστε νὰ τηρηθῶσιν ἀκέραιαι αἱ βάσεις τὰς ὁποίας ἔθηκε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω. Μικρὸν δ' ἔπειτα παρουσιάσθη ἀπροόπτως εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἄλλη τις λύσις τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ζητήματος περὶ τοῦ λαχείου, τὴν ὁποίαν θεωρήσασα αὕτη προτιμητέαν πάσης ἄλλης ἔσπευσε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ ἀνακοινώσῃ πρὸς τὸ Συμβούλιον καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς γνώμην αὐτοῦ.

Ἡ νέα αὕτη λύσις συνίστατο εἰς τὴν πρότασιν τὴν ὁποίαν ἐποίησατο ἡ ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας Union Bank, περὶ συνομολογήσεως λαχειοφόρου δανείου μετὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τοὺς ὅρους δὲ οἵτινες περιλαμβάνονται εἰς τὸν ἄρτι ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον τῆς 3 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁποίου εἶναι βεβαίως γνωστὸν εἰς ὑμᾶς.

Ἐν τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐγένετο ταύ-

τοχρόνως και ἄλλη τις ἰδιαιτέρα συμφωνία ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Κατ' αὐτὴν δὲ τὰ πράγματα σχετικῶς πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν ἔχουσιν ὅλως διαφόρως ἢ ὡς παρίστανται διὰ τοῦ εἰρημένου νόμου ἢ ὡς δύνανται ἐξ αὐτοῦ νὰ ἐκληφθῶσι, διότι ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν ταύτην συμφωνίαν, δὲν θέλει ἐνέχεσθαι εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασιν μετὰ τῆς Union Bank περὶ τοῦ λαχειοφόρου δανείου, εἰμὴ μόνον καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου, τὸ ὅποιον παραχωρεῖ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἢ μᾶλλον διὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Union Bank, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ πάντα, ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία, θέλει διατελεῖ ἐντελῶς ἀμέτοχος εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην και συνεπῶς ἐντελῶς ἀνεύθυνος ἐξ αὐτῆς, καθόσον ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς ἐν ταῖς συμβάσεσι ταύταις ὑποχρεώσεις και ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐν ταῖς συμβάσεσι ταύταις βάρη, ἀποδέχεται ἀποκλειστικῶς ἡ Κυβέρνησις και μόνη ἡ Κυβέρνησις. Ἡ δὲ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία ἀντὶ τῆς ὡς εἴρηται παραχωρήσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου, θέλει λάβει ἐφάπαξ ἄλλ' εἰς πλήρη και τελείαν περιουσίαν αὐτῆς τὸ ποσὸν τεσσάρων ἑκατομμυρίων, τὸ ὅποιον κατατιθέμενον παρὰ τῷ δημοσίῳ ταμείῳ και τοκιζόμενον πρὸς 5 % θέλει ἀποφέρει αὐτῇ καθαρὸν και διαρκὲς ἐτήσιον εἰσόδημα ἐκ δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων, εἰς χρυσόν.

Εἰς ταῦτα και ταῦτα μόνον συνοφίζεται και εἰς τοῦτο και μόνον καταλήγει ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασις μετὰ τῆς Union Bank σχετικῶς πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν.

Ἐπὶ ταύτης λοιπὸν τῆς προτάσεως, καθ' ἃ ἐξήγησα ἐννοουμένης, προσεκληθὴ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ν' ἀποφανθῇ, ἐὰν δηλαδὴ ἀποδέχεται αὐτὴν ἢ ὄχι.

Ἡ πρώτη σκέψις, ἥτις, ὡς εἰκός, ὤφειλε νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸ Συμβούλιον σχετικῶς πρὸς τὴν πρότασιν ταύτην, διότι εἶναι σκέψις πρόχειρος και οὕτως εἰπεῖν ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἐπιβαλλομένη, ἡ πρώτη, λέγω, σκέψις, ἥτις ὤφειλε νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸ Συμβούλιον, ἦτο ἡ ἐξῆς: Ἀφοῦ ἡ σύμβασις πρόκειται νὰ συνομολογηθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἐπὶ τοῦ λαχείου, παραχωρουμένου δηλαδὴ τοῦ

δικαιώματος αὐτῆς τούτου ὡς κυρίου ἀνταλλάγματος εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον μέρος, διατί νὰ μὴ συνομολογήσῃ ὄχι μόνον κατὰ τύπον, ἀλλὰ καὶ κατ' οὐσίαν, μόνη αὐτὴ τὴν σύμβασιν, ὥστε καὶ μόνη αὐτὴ νὰ καρπωθῇ πᾶσαν καὶ ἀκεραίαν τὴν ἐξ αὐτῆς ὠφέλειαν, ἐὰν τοιαύτη ἦτο δυνατὸν νὰ προκύψῃ καὶ πέρα ἐκείνης τὴν ὁποίαν, κατὰ τὰ εἰρημένα, πρόκειται νὰ λάβῃ.

Ἄλλὰ τὸ Συμβούλιον ὀλίγον ἐπέμεινε εἰς τὴν σκέψιν ταύτην, διότι ταχέως ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλίπη αὐτήν, ἀφοῦ ἐξετάσαν καὶ πληροφορηθὲν ἐπίσθη, ὅτι ἡ Ἑταιρία ἣτις παρουσιάσθη ἐν ταῦθα καὶ προέτεινε εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος σύμβασιν, δηλαδὴ ἡ Union Bank, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη Ἑταιρία ἣτις ἦτο δυνατὸν νὰ παρουσιασθῇ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν συνομολόγησιν τοιαύτης συμβάσεως, δὲν ἔστειρε καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ στέρξῃ τὴν ἀνάληψιν τοῦ λαχείου, ἄνευ τῆς ἀμέσου παρεμβάσεως τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ὡς πρωτοφειλέτου ὑπ' αὐτῆς ἐγγυήσεως τοῦ δανείου· διότι δι' αὐτῆς καὶ μόνης τῆς τοιαύτης παρεμβάσεως καὶ τῆς τοιαύτης ἐγγυήσεως τῆς Κυβερνήσεως ἦτο δυνατὸν νὰ παρασχεθῇ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τὸ ἀπαιτούμενον κύρος, δηλαδὴ ἡ ἀπαιτουμένη πίστις, ἣτις φυσικῶ τῷ λόγῳ, ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν βᾶσιν τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ὠφείλε περιπλέον νὰ σκεφθῇ καὶ ἐσκέφθη, ὅτι ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία, ὡς σωματεῖον ἐπιστημονικόν, ἦτο καὶ καθ' ἑαυτὴν ἀναρμόδιον ν' ἀναλάβῃ τοιαύτης φύσεως ἐπιχειρήσεις, διότι, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἐστειροῦτο οὐχὶ μόνον τῶν ἀπαιτουμένων χρηματικῶν μέσων δι' ὧν θὰ ἠδύνατο ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ βάρη τὰ ὁποῖα αἱ τοιαῦται χρηματιστικαὶ ἐπιχειρήσεις ἐπιβάλλουσιν, ἀλλ' ἐστειροῦτο ἐπίσης καὶ τοῦ ἀναγκαίου καὶ καταλλήλου προσωπικοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ παρακολουθῇ, νὰ ἐπιτηρῇ καὶ νὰ ἐλέγχῃ τὰς πράξεις τῆς Ἑταιρίας ἣτις ἠθελεν ἀναλάβει τὸ λαχεῖον.

Ὡστε τοῦτων οὕτως ἐχόντων, γίνεται δῆλον, ὅτι παρέμβασις τῆς Κυβερνήσεως, οἷα ἐξηγήθη, ἦτο ἀναγκαῖα καὶ ἀναπόφευκτος εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ ὅτι ἐπομένως τὰ πράγματα ὡς πα-

ρεσκευάσθησαν παρεσκευάσθησαν καλῶς, ἀφοῦ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρασκευασθῶσιν ἄλλως.

Τῆς σκέψεως λοιπὸν ταύτης, περὶ ἧς εἶπον, ἀπαξ ἐγκαταλειφθείσης, τὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον μετὰ τόσης ἐπιστασίας καὶ κατ' ἐπανάληψιν προέβη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς περὶ ἧς πρόκειται προτάσεως περὶ τοῦ λαχείου, ἐθεώρησεν αὐτὴν ἀνενδοιάστως καὶ παμψηφεί ἀποδεκτὴν, ὁμολογοῦν μάλιστα χάριτας τῇ Κυβερνήσει ἐπὶ τῇ ἐξαιρετικῇ εὐνοίᾳ αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν.

Οἱ κυριώτεροι δὲ λόγοι δι' οὓς τὸ Συμβούλιον ἐθεώρησε, κατὰ τὰ εἰρημένα ταῦτα, ἀποδεκτὴν τὴν περὶ ἧς πρότασιν, εἰσί, διὰ βραχείων, οἱ ἐξῆς:

1) διότι τὸ περὶ οὗ πρόκειται κέρδος ἐκ δρ. 200,000 κατ' ἔτος, εἰς χρυσόν, εἶναι καθ' ἑαυτὸ σπουδαῖον καὶ τόσῳ μᾶλλον σπουδαῖον ὅσῳ εἶναι καθαρόν, ἀπηλλαγμένον δηλαδὴ παντὸς ἐξόδου ἢ ἄλλου οἰουδήποτε βάρους καὶ φαίνεται ἀνώτερον παντὸς ἄλλου τὸ ὁποῖον ἡ Ἑταιρία ἐξ οἰασδήποτε διαθέσεως τοῦ δικαιοματος αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου ἠδύνατο νὰ ἐλπίζῃ.

2) διότι εἶναι κέρδος ἀσφαλές δηλαδὴ ἐκ τῶν προτέρων ὠρισμένον καὶ μὴ ὑποκειμενον εἰς οὐδεμίαν τῶν ἀμφιβολιῶν ἢ καὶ τῶν κινδύνων, εἰς οὓς ὑπόκεινται πᾶσαι αἱ παντὸς εἶδους χρηματιστικαὶ ἐπιχειρήσεις, εἰς ἃς ἀνήκουσι καὶ τὰ λαχεῖα.

3) διότι, ἐπὶ πᾶσιν, εἶναι κέρδος πρόσθετον, καθόσον ἡ Ἑταιρία διατηρεῖ οὐδὲν ἦττον καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1874 καὶ μέχρι τοῦδε ὑφιστάμενον ἰδιαιτέρον αὐτῆς λαχεῖον, μετὰ μόνου τοῦ περιορισμοῦ, ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέπηται αὐτῇ ἢ διαθέσει κλήρων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅστις ὁμως περιορισμὸς δὲν θὰ ἐλαττώσῃ σπουδαιῶς τὰς ἐκ τοῦ λαχείου τούτου εἰσπράξεις, καθόσον, ὡς ἡ πεῖρα ἡμῶν ἀποδεικνύει, μικρὸν σχετικῶς μέρος τοῦ λαχείου διετίθητο εἰς τὸ ἐξωτερικόν καὶ τοῦτο μετὰ πολλῆς δυσκολίας.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς γνώμης τοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ προτάσεως, ἀλλὰ νῦν πρόκειται νὰ ἀποφανθῆτε καὶ ὑμεῖς, ἀξιότιμοι Κύριοι, ἐὰν ὡσαύτως θεωρῆτε ἀποδεκτὴν καὶ ἐγκρίνητε αὐτὴν, διότι τὸ Συμβούλιον ἐδήλωσε ῥητῶς τῇ Κυβερνήσει ὅτι ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως ταύτης τῆς γενικῆς τῶν Ἑταίρων συνελεύσεως δὲν θέλει προβῆ εἰς τὴν ὀριστικὴν συνομολόγησιν

της συμβάσεως. Καί είναι μὲν ἀληθές, ὅτι τὸ Συμβούλιον εἶχε τὴν γνώμην, ὅτι ἡδύνατο καὶ οἰκοθεν νὰ πράξῃ τοῦτο καθόσον διατηρουμένου, ὡς εἶρηται, τοῦ ἤδη ὑφισταμένου ἰδιαιτέρου λαχείου τῆς Ἑταιρίας, διατηροῦντο ἀκέραια τὰ μέχρι τοῦδε δικαιώματα αὐτῆς, καὶ δὲν προέκειτο ἐπομένως εἰμὴ περὶ ἀποκτήσεως νέας καὶ προσθέτου ὠφελείας, διὰ τὴν ὁποίαν οὐδεμίαν εἶχεν ἀνάγκην προηγουμένης συναινέσεως τῆς συνελύσεως, ἀφοῦ ἡ συναίνεσις αὕτη δὲν ἦτο ἐπιδεικτικὴ ἀμφιβολίας. Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον ἀφορῶν οὐδὲν ἤττον εἰς τὴν πρὸς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν ἐταίρων ὀφειλομένην εὐλάβειαν, ἐθεώρησε καθήκον αὐτοῦ νὰ ποιήσῃται τὴν περὶ ἧς εἶπον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δῆλωσιν, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας τὸ ζήτημα περὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ περὶ τῆς ἀπορρίψεως τῆς προτεινομένης τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ συμβάσεως, ὑποβάλλεται σήμερον πλήρες καὶ ἀκέραιον ἐνώπιον ὑμῶν.

Ἀλλὰ περὶ τούτου θέλω λάβει τὴν τιμὴν νὰ ἐρωτήσω ὑμᾶς κατόπιν, διότι νῦν ὀφείλομεν ν' ἀκροασθῶμεν, πρῶτον μὲν τοῦ κυρίου Γραμματέως μέλλοντος νὰ ἀφηγηθῇ τὰ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένα καὶ δευτέρον τοῦ κυρίου Ταμίου, ὀφειλοντος νὰ δώσῃ λόγον περὶ τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὡσαύτως γενομένης χρηματικῆς διαχειρίσεως. Οὕτω δὲ ὁ κύριος Γραμματεὺς ἔχει νῦν τὸν λόγον.

Εἶτα δὲ ὁ γραμματεὺς τῆς Ἑταιρίας Στέφανος Α. Κουμανούδης ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἔκθεσιν·

Κύριοι,

Πρῶτον ἀπὸ τῶν συνιστῶντων τὴν Ἑταιρίαν ἐταίρων ἀρχόμενοι λέγομεν, ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ηὔξηθη κατὰ τριάκοντα. Οἱ νεοέγγραπτοι εἰς τὸ τῆς Ἑταιρίας μητρώον ἦσαν, πλὴν τεσσάρων, οἰκούντων ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐνὸς ἐν Βιέννῃ, πάντες ἐξ Ἀθηνῶν, ἐν οἷς καὶ δύο ἀλλογενεῖς. Ἡ αὔξησις δὲ αὕτη τῶν ἐταίρων γίνεται ἐκαστοτε, ὅπως ἢ τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου πλοίου τοῦ Θησεῦς καὶ εἶναι κυρίως εἰπεῖν ἀνανέωσις διὰ προσθα-

φαιρέσεων τελουμένη. Οὕτω καὶ νῦν ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν τῷ μητρώφῳ ἐγγεγραμμένων παρητήθησαν μὲν τινες, ἀπέθαναν δ' ἐντὸς τοῦ ἔτους, καθ' ὅσον ἐγένετο ἡμῖν γνωστόν, ἐννέα, ἐν οἷς καὶ δύο ἄνδρες, κατὰ διάφορον μὲν τρόπον ἐσχετισμένοι πρὸς τὴν πατρίδα κοινῇ καὶ τὴν Ἑταιρίαν ἡμῶν ἰδίᾳ, ἄξιοι δὲ ἀμφοτέροι μνείας ἐνταῦθα εὐφήμου. Εἶναι δὲ οὗτοι πρῶτον, ὁ ἐν Κρήτῃ μὲν γεννηθείς, ἐν Πετροπόλει δὲ διαβιώσας ὡς ὀπαδὸς τοῦ ἐμπολαίου Ἑρμοῦ, ἅμα δὲ καὶ πολλὰ ἔτη αὐτόθι διατελέσας γενικὸς τῆς Ἑλλάδος πρόξενος Ἰωάννης Κοντογιαννάκης, γνωστότατος καταστάς διὰ τὰς εἰς τὴν πατρίδα δωρεάς, οὗ τὸ ὄνομα πολλάκις ἄλλοτε ἐν ταῖς ἐνιαυτοῖς ἡμῶν λογοδοσίαις ἀναγράφαντες, καὶ σήμερον κατὰ καθήκον παραπέμπομεν εἰς τὴν εὐγνώμονα τῶν ἐταίρων μνήμην. Ἐπειτα, ὁ ἐκ Μυτιλήνης Παναγιώτης Εὐστρατιάδης, ὅστις τῆς τάξεως ὦν τῶν λογίων, ἀφοῦ ἔτη πολλὰ ἐδίδαξε τὴν νεολαίαν, ὕστερον καὶ ὡς σύμβουλος τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, ἐν ἀνωμάλοις μάλιστα τοῦ σωματείου τούτου καιροῖς, εἰργάσθη πάνυ λυσιτελῶς τῇ ἐπιστήμῃ, καὶ ὡς γενικὸς ἔφορος τῶν τοῦ κράτους ἀρχαιοτήτων ἐπιεικιστικῶς ὅλην εἰς τὰ χρειώδη τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας ἐπιστήσας τὸν νοῦν, πολλὰ μὲν εἰς τὸ εἶναι προεκάλεσεν, ἄλλων δὲ τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον ρύθμισιν ἐπεδίωξε. Τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ ταῦτα, καθὼς καὶ ὅσα μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας ἔγραψε, δικαίως ἐτιμῆθησαν καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀρχαιολογοῦσι.

Συνδρομῆν δὲ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας τακτικὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλον ἐταῖροι ἐν ὄλῳ 183, καὶ δὴ 169 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκούντων, 11 ἐκ Πειραιῶς, 1 ἐξ Αἰγίνης, 2 ἐκ τῶν ἔξω τοῦ βασιλείου. Ἐπι συνδραμον σωματεῖά τινα ἤτοι κοινὰ πέντε τὸν ἀριθμόν, τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον, δύο ἱεραὶ μοναὶ καὶ δύο δῆμοι.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων ἐταίρων τε καὶ σωματείων καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἐκάστου συνδρομῶν θέλουσιν ἀναγραφῆ ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτης καὶ μετ' αὐτῆς συνεκδοθῆ. Ἐξαιρετικῶς δὲ ἐνταῦθα μνημονεύομεν τρεῖς μεζζονας συνδρομάς, διδομένας τακτικῶς ἀπὸ ἐτῶν, τὴν χιλιοδραχμον τοῦ Ἐθνικοῦ πανεπιστημίου,

τὴν διακοσιόδραχμον τοῦ δήμου Ἐρμουπολιτῶν Σύρου καὶ τὴν ἑκατοντάδραχμον τοῦ δήμου Πειραιέων.

Ἐκτακτον δὲ ἐν τῷ ἔτει προσφορὰν γενναίαν ἠτύχησε νὰ λάβῃ ἡ Ἐταιρία παρὰ τοῦ ὁμογενοῦς Νικολάου Ζαρίφη, κατοικοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις ἐπιδημήσας τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον ἐν Ἀθήναις, προσήνεγκεν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐταιρίας ἡμῶν δέκα χιλιάδας δραχμῶν, παρακαλῶν νὰ δαπανηθῶσι πρὸς ἀρχαιολογικοὺς ἐν τῇ Ἀκροπόλει σκοπούς, ὃ δὴ καὶ ἐγένετο κατὰ τὴν ἔφεσιν τοῦ φιλομούσου δωρητοῦ.

Ταῦτα μὲν οὕτω. Ὅποια δὲ νῦν ἢ ἐν γένει κατάστασις τοῦ χρηματικοῦ τῆς Ἐταιρίας, βλέπετε μὲν καὶ ἐκ τοῦ διανενημένου εἰς πάντας ὑμᾶς σήμερον ἐντύπου φύλλου, θέλετε δὲ ἀκούσῃ μετ' ὀλίγον καὶ παρὰ τοῦ ταμίου τῆς Ἐταιρίας.

Ἔργα ἀρχαιολογικὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρήμασι τῆς Ἐταιρίας τὰ ἐξῆς· πρῶτον ἀνασκαφαὶ τέσσαρες, δύο μὲν ἐνταῦθα, δύο δὲ ἄλλαι ἐξω τῶν Ἀθηνῶν, ἀποβάσαι, καθὼς πάντοτε, πολὺ καρποφόροι εἰς ἔργα τέχνης καὶ ἐπιγραφάς, δι' ὧν ὁ ἀρχαῖος βίος πληρέστερον κατανοεῖται, τὸ δὲ ἐν αὐτῷ καθ' ὕπατον βαθμὸν ὑπάρχον καλόν, εἰς τὴν φαντασίαν ἡμῶν ἀναπαριστάμενον καὶ ἀγαπώμενον, μεγάλως εἰς ἐξευγένεισιν τῶν ἀνθρώπων συμβάλλεται. Αἱ ἀνασκαφαὶ ὁμως τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας, (τοῦτο δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν) ἂν καὶ πάντοτε ὑπὸ τῶν κατὰ καιροῦς Συμβουλίων ἰθεωρήθησαν ὡς τὰ σημαντικώτατα τῶν ἔργων τῆς, πολλάκις καταλείπονται ἡμιτελεῖς· οὕτω λ. χ. ἡ τῆς Ἀττάλου στοᾶς, ἡ τοῦ Διπύλου καὶ ἡ τῆς καεῖσης ἀγορᾶς, συμβαίνει δὲ τοῦτο ὄχι δι' ἀνεπιτηδειότητα τῶν διευθυνόντων αὐτάς, ἢ δι' ἀψικορίαν, ὅπερ ἤθελεν εἶναι πολλὰ μεμπτόν, ἀλλὰ συνήθως μὲν δι' ἀνεπάρκειαν τῶν χρηματικῶν μέσων πρὸς ἐξαγορὰν τῶν ἰδιωτικῶν, δημοτικῶν καὶ μοναστηριακῶν γηπέδων, ἐφ' ὧν τὰ ἀνασκαπτέα ἀρχαῖα, ἐνίοτε δὲ καὶ διότι περιστάσεις τινὲς ἐπιβάλλουσιν ἐπιχείρησιν ἐργασιῶν νέων μετ' ἀναβολῆς τῶν ἤδη πρότερον ἐνηργημένων· καὶ τοῦτο συνέβη τὸ παρελθὸν ἔτος, ὅτε τὸ Συμβούλιον ἔκρινεν ἀναβλητέαν τὴν ἀνασκαφὴν ἐν τῇ κατεδαφισθείσῃ οἰκίᾳ τοῦ Λύτσεια, τῇ παρὰ τὸ ὠρολόγιον Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρῆστου, περὶ ἧς ὁμως

εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι τὸ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον ἐν καιρῷ τῷ δέοντι δὲν θέλει ἀφροντιστήσαι. Αἱ μόναι δὲ ἀπροσκόπτως δυνάμεναι νὰ γίνωνται ἀνασκαφαὶ εἶναι αἱ ἐπὶ τόπων ἀσφαλῶς καὶ ἀδιαφιλονικήτως κατεχομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς λ. χ. ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα Ἀκροπόλεως, ἐν Μυκῆναις καὶ εἴπου ἄλλοθι. Τοῦτο πρέπει νὰ ἀναλογιζῆται πᾶς δίκαιος κριτῆς τῶν ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ἐπιχειρουμένων ἔργων. Μετὰ τὰ γενικά ταῦτα ἐρχόμεθα εἰς τὰς μερικότητας τῶν τοῦ ἔτους τούτου ἀνασκαφῶν.

Περὶ τῆς πρώτης ἐξ αὐτῶν, τῆς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ἀναγινώσκωμεν ὑμῖν τὴν ἐξῆς σημείωσιν, γεγραμμένην ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων Παναγιώτου Καββαδία, εἰς ὃν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἦτο ἀνατεθειμένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ ἔργου ἐπιστάσια.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1888 ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

ΕΝ Τῇ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ

Αἱ ἀνασκαφαὶ προὐχώρησαν ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς Ἀκροπόλεως κατὰ μῆκος τοῦ μεσημβρινοῦ αὐτῆς τείχους μέχρι τῶν Προπυλαίων, ὥστε ἡ ὅλη ἀνασκαφὴ τῆς Ἀκροπόλεως ἐπερατώθη σχεδόν, μικρᾶς μόνον ἐργασίας ὑπολειφθείσης.

Εὐρήματα δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐγένοντο πολλὰ καὶ σπουδαῖα. Ἰδίως μνημονευτέα ἐνταῦθα τρία μεγάλα συμπλέγματα ἐκ πάρου λίθου, ἧτοι Ἡρακλῆς φονεύων τὸν Τρίτωνα, ταῦρος σπαρασσόμενος ὑπὸ δύο λεόντων καὶ τρισώματον τέρας (κατὰ τὰ ἄνω σώματα ἀνὴρ πωγωνοφόρος πτερωτός καὶ κατὰ τὰ κάτω ὄφεις), ἅτινα δύνανται νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς τὰ σπουδαιότατα τῶν ἐν τῇ ὅλῃ σκαφῇ τῆς Ἀκροπόλεως γενομένων εὐρημάτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1888.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς ταύτην τὴν ἀνασκαφὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους δρ. 57,959:40.

Τὸ δὲ ἐν τῇ κάτω πόλει ἀνασκαφικὸν ἔργον ἐγένετο ἔξωθεν τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπίου, συνέχεια ὃν ἐκ τοῦ προπαρελθόντος ἔτους. Τὸν τόπον ἐκείνον ὠφείλεν ἡ Ἐταιρία ἐπὶ πλέον νὰ ἐξερευνήσῃ καὶ ἰδίως τὸν πρὸς ἀνατολὰς ὅστις ἦτο καὶ κατωφερέστερος καὶ χωματώδης καὶ ἐφαίνετο ἔχων κτισμάτων θεμέλια, ὡσαύτως τὸν τόπον τὸν ἀνωφερέστερον τὸν πρὸς ἄρκτον, ὅστις ἐπλησίαζε τὴν νέαν ἐκεῖ κατασκευαζομένην λεωφόρον Ὀλγας, ἔμελλε δὲ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς, ὡς προεδηλώθη ἡμῖν, ταπεινούμενος μικρὸν νὰ λάβῃ κλίσιν τινὰ εὐπρεπῆ εἰς τὴν ὄψιν μέχρι τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπίου καὶ ὕστερον νὰ φυτευθῇ, ὅπερ δὴ καὶ βλέπομεν νῦν γινόμενον. Δὲν ἔπρεπε δέ, ἐπικαλυπτομένου οὕτω τοῦ μέρους ἐκείνου διὰ παντός, νὰ μὴ γνωρίσωσιν οἱ ἀρχαιολογοῦντες εἰ τι ἐκεῖ ἀκόμη ἐκρύπτετο ὑπὸ γῆν λείψανον τῆς Ἑλλήνων ἢ Ῥωμαίων τέχνης ἢ τουλάχιστον ἐπιγραφαί, καθὼς ἦτο πιθανὸν ὡς ἐκ τοῦ ὀνόματος ὃ ἔφερε τὸ πάλαι ὅλον τοῦτο τὸ μέρος ἀπὸ τῶν τοῦ βασιλείως Ἀδριανοῦ χρόνων, ὀνομαζόμενον **Hadrianopolis**.

Ὅθεν ἤρχισαν ἐκεῖ αἱ τῆς Ἐταιρίας ἐργασίαι τῇ 9 Μαρτίου 1888 καὶ διαρκέσασαι μῆνας τρεῖς καὶ τι πρὸς, ἔληξαν τῇ 14 Ἰουνίου. Ἀνεφαίνοντο δέ, προΐουσης τῆς σκαφῆς, ἐπὶ ἱκανὰς ἡμέρας εἰς μέτριον βάθος καθ' ὅλον ἐκείνον τὸν χώρον καὶ μάλιστα πρὸς τὸ νοτιανατολικὸν αὐτοῦ μέρος τὸ πλησιάζον εἰς τὸ πρόπυλον τοῦ περιβόλου, θεμέλια πολλὰ κτισμάτων, ἐκ παντοίων λίθων μεγάλων καὶ μικρῶν ὡς καὶ πλίνθων ὀπτῶν καὶ ἀσβέστου συγκείμενα καὶ πάντοσε διευθυνόμενα καὶ διασταυρούμενα, οὐδὲν δὲ κανονικῆς οἰκοδομῆς σχῆμα δεικνύοντα, ἀναμεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ τάφοι τινὲς καὶ ὑδραγωγείων ἐκ κεράμου σωλῆνες ποικιλόσχημοι, ὄχι μεγάλης διαμέτρου τὸ πλείστον, καὶ τέλος φρέατά τινα ξηρά. Ταῦτα πάντα τὰ κτισμάτων λείψανα, ὡς ὅπως ἄμορφα καὶ ἄσημα, ἢ ἐφορεύουσα τῆς ἀνασκαφῆς ἐπιτροπῆ, ἢ συγκείμενη ἐκ τριῶν τοῦ Συμβουλίου μελῶν, ἔκρινε διαλυτέα καὶ διέλυε, διότι καὶ ἔβλεπεν ἐν αὐτοῖς ἐνφοδομημένα οὐκ ὀλίγα ὀγκώδη μάρμαρα, βάθρα μάλιστα ὀλόκληρα ἢ βάθρων τεμάχια ἐπιγεγραμ-

μένα εἰς τιμὴν τοῦ Ἀδριανοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀλλοίως ἐπιγραφὰς καὶ γλυπτὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον διατηρούμενα, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, ἰδίως δὲ φατνώματά τινα μέγιστα, βεβαίως ἐκ τῶν τοῦ Ὀλυμπιείου. Ἐχώριζε λοιπὸν ταῦτα πάντα ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ ἀχρήστου ὕλικου καὶ περὶ τοῦτο ἦν τὸ ἔργον, ὅτε ἀρχὰς Ἀπριλίου ἐν τῷ βορειοδυτικῷ μέρει τοῦ ἀνασκαπτομένου χώρου ἐφάνησαν τὰ ἐδάφη κατασκευῆς καὶ ἐνὸς κτίσματος ἰκανῶς εὐρυχώρου καὶ κανονικοῦ, ὅπερ κατὰ μικρόν, ἀποκομιζομένων τῶν ἐκεῖ μόλις ἐνὸς μέτρου χωμάτων, ἀνεγνωρίσθη ὡς βαλανεῖον τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὅχι μὲν τόσον μέγα ὄν, ὡς ἐκεῖνο, οὐ εἶχαν ἀναφανῆ τὰ ἐδάφη πρὸ ἐτῶν ἐν τῇ θέσει τοῦ νῦν Ζαππείου μεγάρου καὶ μεθ' ὅλας τὰς τότε προσπαθείας τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας καταφρονθέντα ἐν μέρει μὲν κατεστράφησαν, ἐν μέρει δὲ κατεκαλύφθησαν διὰ παντός (1), ὅχι, λέγω, τόσον μέγα τὸ νῦν ἐμφανισθὲν εἰδείχθη βαλανεῖον, ἀλλ' ὅχι καὶ μικρόν, διότι τὸ μῆκος του ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς ἐφάνη ὄν 40 περίπου μέτρων, τὸ δὲ πλάτος περὶ τὰ 26, ἐφ' ὅσον διεσώθησαν αἱ ἄκραι αὐτοῦ οἰκοδομικαὶ γραμμαὶ, αἱ πρὸς νότον μάλιστα καὶ δυσμὰς· διότι αἱ πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολάς βεβαίως δὲν εἶναι ἔλλιπεις, ὡς ἔδειξεν ἐκεῖ τὸ πετρῶδες ἔδαφος, ἐφ' ᾧ προσερίδονται (2). Ὁ βορειότατος δὲ αὐτοῦ χώρος ὁ ἐπιμήκης καὶ κατὰ τὰ δύο ἄκρα του, τὸ ἀνατολικὸν καὶ τὸ δυτικόν, εἰς ἡμικυκλικὸν σχῆμα περατούμενος, ἐφάνη ὢν διηρημένος εὐτέχνως εἰς τέσσαρα διαφόρου πλάτους καὶ μήκους χωρίσματα, ὧν κάλλιον διετηρήθησαν τὰ τρία τὰ πρὸς ἀνατολάς, καὶ τὸ μὲν ἀνατολικώτατον ἔχει στρώσιν ἐκ μαρμαρίνων πλακῶν λευκῶν, κυανῶν καὶ ἐρυθρωπῶν, τῶν δὲ προσεχῶν αὐτῷ πρὸς δυσμὰς χωρισμάτων ἡ στρώσις εἶναι ἐκ ψηφίδων πολυχρῶμων, δι' ὧν ἀποτελοῦνται σχήματα κοσμητικὰ

(1) Ἴδε τὰ περὶ τῆς καταστροφῆς ταύτης ἐν τοῖς ἐντύποις Πρακτικοῖς τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας τοῦ ἔτους τοῦ ἀπὸ Ἰουνίου 1873 μέχρι Ἰουνίου τοῦ 1874.

(2) Ἐφάνη μὲν ἐκεῖ πρὸ δύο περίπου μηνῶν, ἐνῷ ἔσκαπτον ἐργάται χάριν φυτείας, παρὰ τὸ νότιον πεζοπάτιον τῆς λεωφόρου Ὀλγας, ἐν δάπεδον ψηφιδόστρωτον, μήκους 7,15, πλάτους 2,05, ὅπερ ἐφρόντισε νὰ διατηρήσῃ ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπὴ, ἀλλ' εἶναι αὐτὸ προφανῶς ἄσχετον πρὸς τὸ βαλανεῖον. Ἀπέχει τούτου περὶ τὰ 15 μέτρα καὶ ὁ μεταξὺ τόπος πετρῶδης. Δὲν συμπεριλάβομεν δὲ αὐτὸ ἐν τῷ ἰχνογραφίματι, τῷ ἐκδομένῳ ἐν τῷ τεύχει τούτῳ.

διάφορα ἐν ἐκάστῳ αὐτῶν, φολίδες, σειραὶ (σειριαί), μαϊάνδροι, ἀνθεμοειδεῖς κύκλοι καὶ ἄλλα. Πάντα δὲ ταῦτα τὰ χωρίσματα εἶχόν ποτε καὶ ὀρθομαρμάρωσιν τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τῶν τοίχων τῶν περιβαλλόντων αὐτά, ἥτις ὀρθομαρμάρωσις κατὰ τὰ $\frac{2}{3}$ περίπου σώζεται ἐν τῷ ἀνατολικωτάτῳ χωρίσματι εἰς ὕψος 45 περίπου ἑκατοστῶν μέτρου, λείψανα δὲ αὐτῆς μικρὰ καὶ ἐν ἄλλοις χωρίσμασι τοῦ βαλανείου παρετηρήθησαν σωζόμενα. Τοῦ τρίτου ὅμως τῶν ψηφιδοστρώτων χωρισμάτων τὸ δάπεδον εὐρέθη πλειότερον τῶν ἄλλων βεβλαμμένον καὶ ἄλλως καὶ ὡς ἕκ τινος σκαφῆς γενομένης αὐτοῦ πρό τινων ἐτῶν πρὸς ἔνθεσιν σωλῆνων φωταερίου. Ἐπι λέγομεν, ὅτι τὰ τέσσαρα ταῦτα χωρίσματα συνεκοινωνοῦν ἀλλήλοις δι' ἀνοιγμάτων, ὧν ἡ κατασκευὴ ἦτο ἀρχιτεκτονικῶς διάφορος· τὸ μὲν δεύτερον ἀπ' ἀνατολῶν μετὰ τοῦ τρίτου συνεκοινωνεῖ διὰ προβολῆς βραχείας τοίχων ἀποληγόντων εἰς παραστάδας ἐκατέρωθεν καὶ δύο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀνοιγματος κιόνων, ὧν αἱ βάσεις αἱ μαρμαρίναι σώζονται ἐπὶ τοῦ ὡσαύτως μαρμαρίνου οὐδοῦ, τοιαύτη δὲ ἦτο πιθανῶς ποτε καὶ ἡ συγκοινωνία τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου χωρίσματος, ἀλλ' ἐκεῖ δὲν σώζεται ὁ οὐδός, ἀφαιρεθεῖσῶν πρόπαλαι τῶν μαρμαρίνων αὐτοῦ πλακῶν(1)· τὸ δὲ τρίτον χωρίσμα μετὰ τοῦ τετάρτου συνεκοινωνεῖ ἀπλῶς διὰ θυραίου ἀνοιγματος σχηματιζομένου διὰ βραχείας προβολῆς τοίχων ἐκατέρωθεν, ὅπερ ὅμως εὐρέθη ἀπωκοδομημένον ποτὲ ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις διὰ εὐτελοῦς πηλοκτίστου τοίχου, ὃν ἡμεῖς κατεῤῥίψαμεν ἵνα φανῇ ἐκεῖ τὸ ἀρχαῖον σχῆμα τοῦ ἀνοιγματος.

Τοῦτο τὸ μέρος τῆς ὅλης οἰκοδομῆς, τὸ μέχρι τοῦδε οὕτω συντόμως καὶ ὄχι κατὰ ἄκραν τεχνικὴν ἀκριβείαν περιγραφέν, εἶναι τὸ μόνον ὃ μετὰ συνεννόησιν τῆς ἡμετέρας ἐπιτροπῆς μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κατὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως(2), ἀπεφασίσθη νὰ διατηρηθῇ, καὶ ἔκκεται νῦν εἰς ὄψιν

(1) Νεαὶ πλάκες ἐτέθησαν ἐκεῖ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς ἐν μηνὶ Μαίῳ τοῦ 1889. Ἐπι δὲ καὶ τινὰ μέρη τοῦ ψηφιδοστρώτου ἐδάφους τῶν δύο δυτικωτέρων χωρισμάτων ἐπεσκευάσθησαν τότε.

(2) Διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Φεβρουαρίου 1888 καὶ ὑπ' ἀριθ. 2760/2044 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῆς παιδείας πρὸς τὴν Ἀρχαιολ. Ἐταιρίαν.

πάντων, ἀφοῦ τὰ περιβάλλοντα αὐτὸ χαμηλὰ καθ' ὅσον ἐσώζοντο τείχια καὶ διὰ ἐποικοδομήσεως ἐξ ὀπτῶν πλίνθων μετριῶς ὑψώθησαν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς καὶ ἐν κοιλώματι αὐτῶν ἄνω ὑπερθέοντι ἐφυτεύθησαν ἀνθύλλια (1). Τὰ δὲ ἄλλα μέρη τῆς οἰκοδομῆς, ἐπειδὴ ὄχι μόνον εἰς πολὺ ἐρειπιώδη κατάστασιν εἶχον εὐρεθῆ, ἀλλὰ καὶ ἐπεσκευασμένα καὶ μετεσχηματισμένα ἤδη ἐν πένυ παλαιαῖς χρόνοις, καθὰ τοῦτο σαφῶς διεγνώσθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου (2), κατεκαλύφθησαν διὰ ἐπιχωματώσεως καὶ φυτείας, ἀφοῦ ὁμως πρότερον ἡ Ἑταιρία ἐφρόντισε νὰ κατασκευασθῆ τοῦ ὄλου κτίσματος ἀκριβῆς ἰχνογράφημα ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Καθεράου, ὅπερ ἐκδίδεται ἐν τῷ τεύχει ταύτης ἡμῶν τῆς λογοδοσίας. Ὅστις δὲ θεωρήσῃ καὶ μελετήσῃ τὸ ἰχνογράφημα, ἐν τῷ καλυφθέντι μάλιστα μέρει τῆς οἰκοδομῆς θέλει ἀναγνωρίσῃ τὰ χαρακτηριστικώτατα χωρίσματα βαλανείου, οἷον βαπτιστήρια, κολυμβήθρας, δεξαμενὰς μικρὰς καὶ μεγάλας, (ὧν ἡ μεγίστη ὁράται ὀκτάγωνος, ἄλλη δὲ τις, ἐν τῷ βορειοτάτῳ μέρει, στρογγύλη), ὑπόκαυστον (3), καὶ εἴ τι ἄλλο τῶν τοιούτων ὀνοματίζουσιν οἱ παλαιοὶ συγγραφεῖς, ἐνῶ τὸ διατηρηθὲν νῦν ἀκάλυπτον μέρος δὲν ἔχει τι

(1) Τὰ τείχια ταῦτα κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν των δὲν ἔσωζον ὕψος πλέον τῶν 40-45 ἑκατοστών τοῦ μέτρου καὶ τοῦτο ὄχι πανταχοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῷ ἡμικυκλικῷ ἀνατολικωτάτῳ χωρίσματι, ἐνθα καὶ διεκρίνοντο μολὶς ἐν τῷ πάχει αὐτῶν τέσσαρες ἀρχόμεναι εἰσοχαὶ (κουφώματα) ἡμικυκλικαί, αἵτινες ὡς νύμφαι (niches) θὰ ὑψούντο ποτε εἰς τὸ προσῆκον ὕψος καὶ θὰ περιεῖχον πιθανῶς ἀγάλματα. Αἱ εἰσοχαὶ αὗται, δεδηλωμένοι οὔσαι ἐν τῷ ἰχνογραφῆματι, καθῶς καὶ δύο ἄλλαι τετραγωνικαὶ ἐν τῷ τρίτῳ χωρίσματι, νῦν δὲ φαίνονται πλέον μετὰ τὴν γενομένην νεωτερικὴν ἐπισκευήν. Ἄλλη ὅμως μία ὁμοία μὲν αὐταῖς ἐν τῷ ἰχνογραφῆματι φαινομένη, μείζων δὲ, ἡ κατὰ νῦτον τοῦ ἀνατολικωτάτου χωρίσματος, διετηρήθη ὡς εἶχε, καὶ εἶναι αὕτη ὅλως ἄλλοιον χρεῖμα, μικρὸν δεξαμενίδιον (γούρνα), ἔσωθεν μαρμαρίναις πλαξίν ἐνδευμένον καὶ ἔχον δύο τρύπας, μίαν ἄνω πρὸς εἰσροήν καὶ ἄλλην κάτω πρὸς ἀποβροήν ὕδατος. Τὸ ὕψος τοῦ δεξαμενίδιου τούτου δὲν ἐσώζετο ὅλον κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν του.

(2) Ἡ διάγνωσις αὕτη καὶ νῦν ἐτι δύνανται νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ ἰχνογραφῆματος καὶ ἀλλαχοῦ μὲν, μάλιστα δ' ἐν τῷ ὀκταγώνῳ μεγάλῳ χωρίσματι καὶ δὴ κατὰ τὸ πρὸς τ' ἀριστερὰ τῷ θεωμένῳ μέρος αὐτοῦ, ἐνθα, πλὴν ἐνὸς υπερθέοντος ὕδραγωγοῦ φαίνονται καὶ ἀποικοδομημένοι δύο τῶν ἡμικυκλιοειδῶν εἰσοχῶν, αἱ δεδηλωμένοι διὰ τῶν ἀρ. 1. 2.

(3) Τοῦτο ἐδηλώθη ἐν τῷ ἰχνογραφῆματι διὰ τοῦ γράμματος δ. Ἐν αὐτῷ εὐρέθησαν κατὰ χώραν ἔτι κείμενοι τροχοειδεῖς τινες ὀπτόπλινθοι, ἐξ ὧν ποτε συνί-

ειδικῶς βαλανειακόν, συγκοινωνοῦν δὲ ὅμως τοῖς ἄλλοις μέρεσι τοῦ βαλανείου διὰ τριῶν θυρῶν (1), φαίνεται ὄν ὠρισμένον εἰς τὴν ἀνετον διατριβὴν τῶν ποτὲ λουτρικιζομένων· διὸ καὶ ἡμεῖς ἀπέχομεν τοῦ νὰ δώσωμεν εἰς τὰ τέσσαρα αὐτοῦ χωρίσματα εἰδικὰ ὀνόματα ἀποδυτηρίων, ἀλειπτηρίων καὶ εἴ τινος ἄλλου, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῶν βαλανείων πολλαχῶς ἐγένετο διάφορος τὸ πάλαι κατὰ λόγον τῆς πολυτελείας αὐτῶν ἢ τῆς ὀλιγοτελείας, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τοὺς διαφόρους χρόνους, ἐν οἷς ἠκοδομοῦντο. Τοσαῦτα περὶ τοῦ βαλανείου.

Ἐσκάψαμεν δὲ καὶ ἔσω τοῦ περιβόλου, κολλητὰ πρὸς τῷ τοίχῳ τάφρον πλάτους $2\frac{1}{2}$ μέτρων, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ προπύλου καὶ χωρήσαντες πρὸς δυσμὰς ἐπὶ μέτρα 50, μέχρις οὗ δηλ. τὰ ξένα χῶματα κατὰ μικρὸν ἐλαττούμενα εἰς τὸν ἀνωφερέστερον ἐκείνου τόπον ἐξέλιπον καὶ ἔδειξαν τὸ φυσικὸν ἔδαφος· οὕτω δὲ καὶ πρὸς ἀνατολὰς ὕστερον πάλιν ἀπὸ τοῦ προπύλου ἐχωρήσαμεν μέχρι τῆς βορειοανατολικῆς γωνίας τοῦ περιβόλου, ἔνθα τὰ ξένα χῶματα ἦσαν κατὰ τι πλειότερα. Τὴν τάφρον δὲ ταύτην ἀνοιξάμεν ἐλπίζοντες, ὅτι ἤθελαν εὐρεθῆ παρα τὸν τοῖχον μεγάλα τοῦ ἐπιστάγματος αὐτοῦ καταπεπτωκότα κομμάτια, ὅποια τὰ προπέρουσιν εὐρεθέντα, ἵνα ἐπιθέσωμεν αὐτὰ, ὅπως τότε, καὶ εὐπρεπεστέρα οὕτω φαίνηται ἡ ὅλη τοῦ τοίχου γραμμὴ. Ἄλλ' ἀπετύχομεν τοῦ ποθουμένου τούτου· ἄλλο δὲ τι ἀνεφάνη ἐκεῖ, βάσεις ἐπτὰ βάθρων μεγάλων πρὸς τῷ τοίχῳ, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ βάθρα αὐτὰ, ὡς πρόπαλαι καταστραφέντα, ἔτι δὲ εἰς τάφος κεραμοσκεπῆς, πιθανῶς τῶν Βυζαντινῶν χρόνων, ὅστ' ἂ μόνον ἔχων σαθρά, οὐδὲν δὲ κτέρισμα.

Νῦν δέ, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐν ταῖς λογοδοσίαις τοῦ Συμβουλίου ἐποίησαμεν, τὰ κινήτὰ ἀρχαῖα, ὅσα καθ' ὄλην αὐτὴν τὴν ἀνασκαφὴν εὐρεθέντα κατελέχθησαν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τῶν ἐργασιῶν, ἀναφέρομεν ἐνταῦθα συνοπτικῶς. Εἶναι ταῦτα·

σαντο οἱ στύλοισι αὐτοῦ, ὅποιοι πρὸ ἐτῶν εἶχον φανῆ πλείονες τοῦ ἐνός καὶ ἐν τῷ παρὰ τὸ Ζάππειον μέγαρον βαλανείῳ τῷ καταστραφέντι.

(1) Ἐδηλώθησαν αὐταὶ αἱ τρεῖς θύραι ἐν τῷ ἰχνογραφίῳ διὰ τῶν γραμμάτων α, β, γ.

ΛΙΘΙΝΑ. α'. Γλυπτά περιφερῆ ἢ ἀνάγλυφα, σχεδὸν πάντα κολοβά, (προτομαί, κεφαλαί, κορμοί, μέλη κορμῶν ἀνθρώπων καὶ ζώων, μέρη ἐνδυμάτων) μικρά καὶ μεγάλα, ἐν ὄλῳ κομμάρτια

86

Ἐν τούτοις διαγινώσκονται μορφαὶ θεῶν τῶν ἐξῆς: Ἄρτεμιδος, Ἀφροδίτης, Ἐκάτης, Μητρὸς θεῶν, Διονύσου, Πανός.

Ἐξαιρούμεν δὲ ἐκ πάντων ἐν ἡμῖεργον, ἀλλ' ὀλόκληρον σύμπλεγμα Διονύσου καὶ Ἀμπέλου ἢ Σταφύλου(1), καὶ ἐν ὁμοίωμα πρῶρας νηός, μεγέθους ὅσον ἡμίσεος μέτρου, ὅπερ κλίνομεν νὰ συσχετίσωμεν πρὸς ἐν ἄλλο περιέργον γλυπτόν, εὑρεθὲν ἀνωτέρω τοῦ τόπου τῶν ἡμετέρων ἀνασκαφῶν, ἐν τῇ ὁδοποιίᾳ τῆς λεωφόρου Ὀλγας καὶ κομισθὲν εἰς ἡμᾶς ἐστάλη ὕστερον εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον. Εἶναι δὲ τοῦτο Κέρας Ἀμαλθείας, λίθου Πεντελικοῦ, σχεδὸν ἀνδρόμηκες, ἔχον ἄνω καρπούς, περὶ τὰ μέσα περιδεσιν ταινίας, πολυτελεῶς ἐξεργασμένης, κάτω δὲ πρὸς τῇ βάσει σφαῖραν μεγάλην. Τόσον δὲ μέγα καὶ πλούσιον Κέρας ἀμφιβάλλομεν ἂν εὑρίσκηται που ἐν ἄλλοις Μουσείοις. Ἴσως τοῦτο μετὰ καὶ τῆς πρῶρας ἀπετέλει ποτὲ μέρος κολοσσαίου ἀγάλματος Τύχης πόλεως. Σύμβολα τῆς Τύχης ἦσαν, ὡς γνωστόν, Ἀμαλθείας κέρας, πρῶρα, πηδάλιον, σφαῖρα(2).

β' Ἀρχιτεκτονικὰ μέλη. Ἐκ τῶν τοῦ Ὀλυμπιείου φατνωμάτων τεμάχια μεγάλα καὶ μικρά 7

Ταῦτα εὑρέθησαν ἔξωθεν τοῦ προπυλαίου εἰς ἀπόστασιν 15 βημάτων, ἐνφοδομημένα ἐν θεμελίῳ ἀσβεστοκίστῳ καὶ εἰς βάθος 3 1/2 μέτρων ἀπὸ τῆς πρώην ἐπιφανείας. Ἐν ἐξ αὐτῶν ἔχει πάχος 0,35.

Ἐκ τῶν τοῦ Ὀλυμπιείου βάσεων καὶ ραβδώσεων καὶ φύλλων τῶν κιονοκράνων τεμάχια 15 22

108

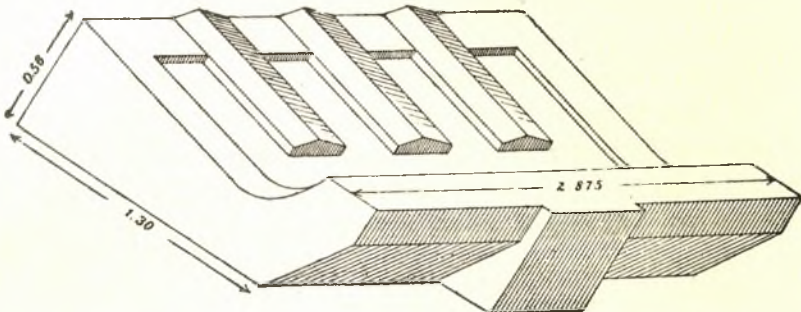
(1) Ἴδε αὐτὸ νῦν ἐκδεδομένον ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1888 σ. 68 Πίν. 1.

(2) Ἴδε O. Mueller - Wieseler Denkm. d. a. K. ἀρ. 924 - 939.

Ἐκ μεταφορᾶς

108

Ἄλλοια κιονόκρανα Ἴωνικά μικρά, ὡς τὸ πολὺ καὶ ἀμελοῦς ἐργασίας, σῶα τε καὶ κολοβά	7(1)
Βάσεις Ἴωνικαὶ μικραὶ	4
Γεῖσα διαφόρων εἰδῶν, καλυπτῆρες κέραμοι, ἡγεμόνες κέραμοι	7
Ἵδρορροαὶ λεοντοκάρηνοι	2
Στήλη παχεῖα τετραγωνικὴ, λίθου Ὑμηττίου, κολοβὴ τανῦν, ἔχουσα εἰς πέντε ἐξ ὑπαλλήλους σειρὰς γλυφῆν πολλῶν Λεσβίων ὠν, μειουμένου κατὰ μικρὸν τοῦ βήθους τῆς γλυφῆς. Ἴσως γύμνασμα μαθητοῦ . .	1
Κιόνων παχέων λίθου λευκοῦ σώματα ἀνεξέργαστα (οἶον τὸ προπέρυσιν εὐρεθὲν)	2
Σπόνδυλος κίονος μέγας πώρινος (διαμέτρου 2,55)	1(2)
Ἀδιάγνωστον ἀκριβῶς εἰσέτι μέγα μέλος ἀρχιτεκτονικόν, λίθου Πεντελικοῦ, μήκους 2,875	1(3) 25
	<hr/> 133

- (1) Τούτων τῶν μικρῶν κιονοκράνων ὅλως διάφορον καὶ εὐμέγεθες εὐρέθη ἔν πρὸς τῷ Ζαπείῳ μεγάρῳ Ἴωνικοῦ ξυθμοῦ ὀψίου, ὡς φαίνεται, καὶ ἐκεῖθεν μετενεχθὲν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐργατῶν ἀπετέθη ἐντὸς τοῦ προπύλου τοῦ Ὀλυμπίου.
- (2) Ὁ σπόνδυλος οὗτος ἕνεκα τοῦ μεγέθους του ἔμεινε ἐκεῖ ὅπου εὐρέθη ἔξω τοῦ προπύλου, ὀλίγα βήματα μακρὰν αὐτοῦ πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολᾶς, καὶ ἐπεκαλύφθη ὕστερον ὄχι πολλῇ γῆ ὑπὸ τῶν ποιησάντων τὴν ἐκεῖ φυτείαν. Ἴσως δὲ εἶναι τῶν Πεισιστρατειῶν χρόνων, ὅπως καὶ τὰ ὀλίγον ἀπωτέρω πρὸς δυσμὰς προπέρυσιν ἐφανισθέντα ἡμίτομα σπονδύλων πώρινα. Εὐρέθη δὲ οὗτος ἔχων τὴν ἄνω ὀριζόντιον ἐπιφανείαν του ἐσκαμμένην πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιμήκους σωλήνος ὑδραγωγοῦ κεραμέου, οὗ εἶδομεν τὰ λείψανα.
- (3) Εἶναι ἴσως τοῦτο τέγους μεγάλης οἰκοδομῆς μέρος. Ἐμεινε δὲ ἔκκαλοι

Ἐκ μεταφορᾶς	133
Σκευὴ διάφορα, ἐν οἷς σκαφίδιον, ἰγδία τρία, φρεα- τόλαιμος, δάκτυλος τριπτῆρ, κράνος	7
γ'. Ἐπιγραφαί. Ταμιακὴ τοῦ δ' πρὸ Χρ. αἰῶνος, ὀλιγογράμματος	1
Βάθρον ἢ βωμοῦ μέρος « Διὸς καταιβάτου ».	1
Βάθρον ἢ βωμὸς « Ξενίου Ἀσκληπιοῦ ».	1
Βάθρα τιμητικὰ Ἀδριανοῦ	3(1)
Βάθρων ὁμοίων Ἀδριανοῦ τεμάχια	14(2)
Ἐπιτύμβιοι στῆλαι	4
Ἐπιτύμβιοι κιονίσκοι	4
Ἀδιάγνωστοι εἰσέτι ἐπιγραφαὶ ὀλιγογράμματοι	5
Λίθοι, ἐφ' ὧν γράμματα οἰκοδόμων	2
Λατινικαὶ ὀλιγογράμματοι, πιθανῶς ἐπιτύμβια	2
ΠΗΛΙΝΑ. Παιδίων κοῖλαι προτομαί, ἔχουσαι ἐντός	37
λιθάρια κροτοῦντα, χυδαιοτάτης κατασκευῆς	2
Ζῶων μορφαὶ ὅμοιαι	3
Λύχνοι κοινοτάτοι, οὐδὲ σῶσι πάντες	9
Ἄρτοειδῆς σωματίον διάτρητον	1
Κωνικὸν σωματίον διάτρητον	1
Κνιδίων ἀμφορέων λαβαί	4
Ῥοδίου ἀμφορέως λαβή	1
ΑΡΓΥΡΟΥΝ Ζεῦγος ἐνωτίων κρικοειδῶν	1
ΧΑΛΚΑ. Δάκτυλος ἀνθρώπου, μεγέθους φυσικοῦ	1
Ζεῦγος ἐνωτίων κρικοειδῶν	1
	201

ἀνεξέργαστον τὴν ἐπιφάνειαν, εἰ καὶ ἄλλως πᾶσαι αἱ τοῦ σχήματός του γραμμαὶ εἶναι ἀκριβῶς δεδηλωμέναι. Οἱ ἀρχιτεκτονικοὶ ἄνδρες βλέποντες ἐν σελ. 21 τὴν εἰκόνα του ἄς τῆ δώσουν τὸ οἰκεῖον ὄνομα καὶ ἄς κρίνωσιν ἂν εἶναι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἢ (ὅπερ τολμηρὸν εἰπεῖν) ὑπόλειμμα ἴσως ἐκ τοῦ Πεισιστρατείου κτίσματος.

(1) Τοῦτων τὰ δύο ἐξεδόθησαν ἐν πολιτικαῖς ἡφμερίσι καὶ εἶναι τὸ τεθὲν ὑπὸ Στατιοῦ Κουαδράτου (ὑπατεύσαντος τῆ 142 μ. Χ.) καὶ τὸ ὑπὸ τῶν Ἀπολλωνιατῶν τῶν κατὰ Κυρήνην, τὸ δὲ τρίτον, τὸ ἀνέκδοτον εἰσέτι, ἐτέθη ὑπὸ τῶν Κοροπισσέων τῆς Κιητῶν μητροπόλεως.

(2) Τοῦτων τινὰ ἴσως συνανήκουσιν ἀλλήλοις.

	Ἐκ μεταφορᾶς	201
Βελόνη	1	
Κτένιον	1	
Σταυρός.	1	
Νομίσματα Βυζαντινά, πολὺ κατιωμένα	18	21
Τὸ ὅλον κομμάτια		222

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 6,732.

Τρίτη ἀνασκαφὴ τοῦ ἔτους ἦτο ἡ ἐν Ἐλευσίνι ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἑπτὰ ἐξακολουθοῦσα ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Δημητρίου Φιλίου, ὅστις καὶ ἀφοῦ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον παρητήσατο τὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ θέσιν ἐφόρου ἀρχαιοτήτων, ἐφιλοτιμήθη ὡς Σύμβουλος τῆς Ἑταιρίας νὰ μὴ καταλίπη ἀτελεῖ τὴν ἐνηργεμένην ὑπ' αὐτοῦ μεγάλην ταύτην ἀνασκαφὴν, ἀλλ' ἐξακολούθησεν ἐπιστατῶν ἀμισθί· καὶ δὲν ἐδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας ψηφισθεῖσαν αὐτῷ ἀμοιβήν, ἀνθ' οὗ ὀφείλεται αὐτῷ χάρις.

Ἄναγινώσκομεν νῦν τὴν ἔκθεσίν του.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

Αἱ τῶν ἐν Ἐλευσίνι ἱερῶν τόπων ἀνασκαφαὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀρξάμεναι τὴν 28ῃν Μαρτίου κατέπαυσαν ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τὴν 17ῃν Δεκεμβρίου, διήρκεσαν δηλ. περὶ τοὺς ἑννέα μῆνας, τὰ δὲ ἐξαγόμενα αὐτῶν συντόμως ἐνταῦθα ἐξαγγελλόμενα εἶναι τὰ ἐξῆς·

Καὶ πρῶτον ὄχι μόνον ἐγένετο καταφανὴς κατὰ τε τὴν βορείαν καὶ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν αὐτοῦ πλευρὰν ὁ Περιβόλος ὥστε καὶ νὰ σημειωθῇ ἤδη ἐν τῷ διαγράμματι τῶν Πρακτικῶν τοῦ 1887ου ἔτους, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐξω τοῦ τείχους κατὰ τὴν ἀνατολικὴν του πλευρὰν ἐπερειδόμεναι δεξαμεναὶ (κτίσμα τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων) ἐπίσης καθ' ὁλοκληρίαν ἠλευθερώθησαν ἀπὸ τῶν καλυ-

πτόντων αὐτὰς χωμάτων· ἡ δὲ μέχρι τοῦ ἐπιπέδου τοῦ σημερινοῦ δρόμου σκαφή τῶν ἐκεῖ τόπων πρὸς βορρᾶν τῶν ἐν λόγῳ δεξαμενῶν μᾶς ἀπεκάλυψε καὶ δύο χριστιανικοὺς τάφους (ὁ ἕτερος φέρει τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον ἐζωγραφημένον ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ τοίχου του) οὐχὶ διαφόρους τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τῶν ἐν τῇ καίσει παλαιᾷ ἀγορᾶ καὶ τῶν ἐν τῇ λεωφόρῳ "Ὀλγας παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον εἰς φῶς ἐλθόντων, φέροντα δὲ ἐκάτερον ἀνὰ μίαν δωδεκάδα προστύχων πηλίνων ἀγγείων ὡς *περίσματα*. "Ὅτι δὲ κατὰ τὸ λῆξαν κυρίως ἔτος ἀπεκαλύφθησαν ὀλοσχερῶς καὶ οἱ δύο στρογγύλοι Πύργοι, οἱ διὰ τῶν γραμμῶν Α' καὶ Α'' σημειούμενοι ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ προπαρελθόντος ἔτους (1887), τὸ ἐσημείωσα ἤδη καὶ ἐκεῖ. Ἄλλ' ἡ ἔρευνα τοῦ μεσαίου Πύργου (Α') καὶ ἐκ τῶν ἔνδοθεν, μᾶς ἔφεραν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι κάποτε ὑπῆρχεν ἐκεῖ καὶ ἄλλος τοῖχος εἰς τὸν Πύργον μὲν ἀπολήγων, ἐκτεινόμενος ὅμως ἐφ' ἱκανὸν πρὸς δυσμάς· καὶ ἀληθῶς σκάψαντες κατὰ τὴν ὑποδεικνυομένην ταύτην φορὰν ἀνεκαλύψαμεν τὰ ἔχνη τοιοῦτου τινὸς τοίχου· ἀλλὰ περὶ τούτων ἄσκοπος ἀποβαίνει ἐνταῦθα μακρότερος λόγος, ὡς ἀκατάληπτος, καθὼς ἐπίσης ἀκατάληπτος θὰ ἦτο καὶ πᾶς λόγος περὶ τῆς σκαφῆς τῶν περίξ ἐδῶ τόπων, ἧτοι τῶν μεταξύ τοῦ ἐν λόγῳ μεσαίου Πύργου καὶ τῶν θεμελιῶν τοῦ κληθέντος Βουλευτηρίου, ἐν ὧσφ τὰ λεγόμενα δὲν δύνανται νὰ αναφέρονται εἰς τὸ προσῆκον διάγραμμα· γενικῶς λοιπὸν μόνον δύνανται νὰ ῥηθῆ ἐνταῦθα ὅτι τὰ ἐκεῖ καὶ μάλιστα τὸ τετράπλευρον ἐκεῖνο οἰκοδόμημα, οὐ οἱ τοῖχοι ἤδη πρότερον ἐν μέρει ἀποκαλυφθέντες σημειοῦνται ἐν τῷ μνημονευθέντι διαγράμματι διὰ τῶν γραμμῶν f-f'-f''-f''', καὶ καθ' ἑαυτὰ καὶ διὰ τὴν ἐκεῖ *ἐπίχωσιν* καὶ τὰ ἐν αὐτῇ εὐρήματα εἶναι λίαν περίεργα, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ δυσνόητα, δηλοῦντα μόνον καὶ ταῦτα ὅτι πολλάκις ἐγένοντο τῶν ἐν Ἐλευσίνι οἰκοδομημάτων ριζικαὶ μεταβολαὶ κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας. Τὸ αὐτὸ δ' ἐπορίσθημεν διάγραμμα καὶ ἐκ τῆς μέχρι τοῦ βράχου σκαφῆς τοῦ ἐμβαδοῦ τῆς Στοᾶς τῆς δεξιᾷ τῷ εἰσιόντι διὰ τῆς κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρᾶν τοῦ Περιβόλου Πύλης (B'), διότι καὶ ἐνταῦθα οὐ μόνον τὸν τοῖχον τὸν ἐν τῷ διαγράμματι τῶν Πρακτικῶν τοῦ 1887ου ἔτους διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 24 σημειούμενον εὗρομεν προχωροῦντα ὑπὸ τὰ

θεμέλια τῆς Στοᾶς μέχρι τοῦ τοίχου τοῦ Περιβόλου, ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἐκεῖ τοίχων ἀπεκαλύψαμεν τὰ λείψανα.

Ἐπειτα δὲ καὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ ἱεροῦ χώρου ἦτο· πρὸς βορρᾶν κατὰ τὰ Προπύλαια καὶ τοὺς πέριξ τόπους ἐσκάψαμεν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος· καὶ πολλὰ μὲν τινα ἀληθῶς ἦλθον εἰς φῶς καὶ ἐκεῖ ἀρχαιοτέρων οἰκοδομημάτων λείψανα, πολλὰς προκαλέσαντα τὰς ὑποθέσεις, ὧν τινὰς καὶ ἀνέγραψα ἤδη ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ προπαρελθόντος ἔτους (1887), ἀλλὰ τὸ ἔργον εἰσέτι δὲν ἐπερατώθη ὀλοσχερῶς καὶ θεωρῶ ὄχι σκόπιμον νὰ κάμω νῦν ἐνταῦθα μακρότερον περὶ αὐτῶν λόγον. Ἐπίσης δὲ μεσημβρινοδυτικὰ τῶν μεγάλων Προπυλαίων ἀπεκαλύφθησαν τὰ ἐδάφη τῆς κατασκευῆς μεγάλου οἰκήματος τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, οὗ οἱ τοῖχοι ἐνισχυῖ εἰς ὕψος 2 Γ. Μ. σφζόμενοι φέρουσι καὶ νῦν ἔτι λόγου ἄξια τοιχογραφήματα· ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα διὰ λόγους, οὓς περιττὸν κρίνω νὰ αναφέρω, τὸ ἔργον δὲν ἐπερατώθη· πρὶν ὅμως καὶ αὐτῆς ἐπιχωσθῶσι (ἐξασφαλίσεως δὲ τρόπον ἄλλον ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶχομεν) ἀντεγράφησαν αἱ κάλλιστα τῶν τοιχογραφιῶν καὶ δημοσιεύονται ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι(1). Πρὸς βορρᾶν δὲ τούτου τοῦ οἰκήματος ἀπεκαλύφθησαν, ὡς ἤδη καὶ ἐσημείωσα ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1887^{ου} ἔτους τὰ θεμέλια καὶ ἐτέρας πιθανῶς θριαμβικῆς ἀψίδος καὶ πρὸς δυσμὰς ταύτης ἠρευνήθησαν διὰ σκαφῆς καὶ ἐτέρου τινὸς κτίσματος (βάθρου ἐπίπτου ἀνδριάντος;) τὰ λείψανα τῶν θεμελίων του καὶ εὐρέθησαν τρόπον οἰκοδομίας ἔχοντα ὄχι κακόν. Τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ κτίσματος τούτου ἦν ὠκοδομημένον, ὡς τὰ περιωθέντα καὶ ἔκπαλαι καταφανῆ αὐτοῦ λείψανα δεικνύουσι, καθ' ὃν τρόπον τὰ πλεῖστα τοιαῦτα κτίρια τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἐκ κοινῶν δηλ. λίθων, ἐν οἷς καὶ μαρμάρων θραύσματα ὄχι ὀλίγα, ἀσβέστω συγκεκολλημένων· ἀλλ' οὐδόλως ἀπίθανον νὰ ἔφερε καθ' ὅλας τὰς πλευράς του ἐπικάλυμμα μαρμαρίνου ἢ καὶ ἀλαβάστρινον ἀκόμη. Κατὰ τὴν ἐτέραν ἀψίδα τὴν μεσημβρινοανατολικὴν καὶ τὴν πρὸς ταύτην συνδεομένην δεξαμενὴν ἦλθον εἰς φῶς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τὰ ὀλίγα σφζόμενα ἐρείπια ὄχι σμικροῦ κτιρίου (βαλανείου;) οὔτινος

(1) Παράβ. νῦν Ἀρχ. Ἐφημ. 1888, σελ. 77 πίν. 4 καὶ 5.

οἱ τοῖχοι ἐπίσης σφῶζουσιν ἐνιαχοῦ κεχρωματισμένου ἐπιχρίσματος ἔγχνη· δυστυχοῦς ἢ καταστροφὴ ἐνταῦθα ὑπῆρξε μεγάλη, ὥστε τὰ περισωθέντα οὐδενὸς ἢ ἐλαχίστου λόγου ἄξια εἶναι. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ *λιθόστρωτον* τὸ πρὸ τῶν μεγάλων Προπυλαίων ἐγνώσθη κάπως ἀκριβέστερον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος διὰ σκαφικῶν τινων ἐρευνῶν ἐν τοῖς περιζῶ δρομίσκοις καὶ οἰκίσκοις καὶ τοίχων δὲ τινων, οἰοῦναι τὰ ὄρια αὐτοῦ διαγραφόντων, ἔγχνη ἤλθον εἰς φῶς, περὶ ὧν ὅταν τὰ ἐκεῖ ἀκριβέστερον ἐξετασθῶσι θὰ γίνη καὶ μακρότερος λόγος. Ἄλλ' ἴσως δὲν εἶναι πολὺ τολμηρὸν νὰ ῥηθῆ περὶ αὐτῶν ἀπὸ τοῦδε ὅτι πιθανὸν οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ τὸ κρηπίδωμα κυγκλιδωτοῦ τινος περιφράγματος τοῦ ἐν λόγῳ λιθοστρώτου, τοῦ πρὸ τῶν μεγάλων Προπυλαίων, τοῦ ἀληθῶς ἰκανὴν ἔκτασιν καταλαμβάνοντος.

Ἄλλὰ καὶ ἔξω καὶ μακρὰν τοῦ ἱεροῦ Περιβόλου παρὰ τὸ γνωστὸν ἐκκλησιδίων τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου ἔσκαψα κατὰ τὸ ἀπελθὼν ἔτος ἰκανὴν ἔκτασιν γῆς καὶ εἰς ἰκανὸν βᾶθος καὶ ἐπέισθην, ἐγὼ τοῦλάχιστον, ὅτι λόγου ἄξιον οἰκοδόμημα τῶν Ἑλληνικῶν ἢ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων οὐδέποτε ἐκεῖ ὑπῆρξε· λέγω δὲ καὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν, διότι καὶ τούτων τῶν χρόνων κτίσμα ἠδύνατο βεβαίως νὰ ἦναι ὁ παρὰ τοῦ Πausανίου μόνον μνημονευόμενος παρὰ δὲ πάντων σχεδὸν τῶν ἀρχαιολογούντων ἐνταῦθα τοποθετούμενος Ναὸς τοῦ Τριπτολέμου. Τοιχαρίων τινῶν ἐκεῖ λείψανα κακοκτίστων καὶ ψηφιδωτῆς στρώσεως ἐπίσης ὄχι πᾶνυ καλῆς τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὅλως ἀσήμαντά τινα εὐρήματα μαρτυροῦσι μόνον, κατὰ τὴν γνώμην μου, τὴν ὑπαρξῆν ποτε ἐνταῦθα ἐν Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις οὐχὶ λόγου ἄξιων οἰκημάτων, ὧν καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ ἄλλα ἔγχνη διακρίνονται ἐν τοῖς πέριξ τόποις. Βυζαντινῆς ὁμως ἐκκλησίας ἰκανῶς μεγάλῃς (25 × 16 Γ. Μ.) καὶ ἐπιεικῶς ἀρχαίας σφῶζονται ἀληθῶς ἄξια λόγου λείψανα καὶ πρὸς οἰκοδομὴν τῶν διαφορῶν αὐτῆς μερῶν καὶ ἰδίως τοῦ στυλοβάτου τῆς ἐχρησιμοποιήθησαν ἀλλαχόθεν καὶ ἐκ διαφορῶν, ὡς εἰκάζω, ἀρχαίων οἰκοδομημάτων μετενεχθέντες ἐνταῦθα οἱ παρὰ τὸ ἐκκλησιδίων τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου ὀρώμενοι ἀρχαῖοι λίθοι. Ἐγὼ δὲ λόγους νὰ πιστεύω ὅτι καὶ τὸ περιφρημὸν ἑλευσινιακὸν ἀνάγλυφον οἱ Βυζαντινοὶ ἀλλαχόθεν ὡσαύτως μετε-

νεγκόντες μετεχειρίσθησαν άνεστραμμένον ώς έξώτερον ούδδον κατά την έτέραν των επί του μεσημβρινού τοίχου θυρών (δύο τοιαῦται ὄντως ὑπῆρχον ἐκεῖ ἀμφοτέραι εἰς τὸν νάρθηκα φέρουσαι), ώς εἰκάζω, ἐκ τοῦ ἐπιδειχθέντος μοι παρ' αὐτοπτῶν τόπου τῆς εὑρέσεώς του. Ἀλλαγοῦ λοιπὸν ζητητέος ὁ τοῦ Τριπολέμου Ναός·

Καὶ ταῦτα μὲν ώς πρὸς τὰ λείψανα τῶν οἰκοδομημάτων. Ἀλλὰ καὶ εἰς κινητὰ εὐρήματα δὲν ὑπῆρξαν αἱ ἀνασκαφαὶ τοῦ ληξάντος ἔτους ὅλως ἄκαρποι. Καὶ τῶν μὲν γλυπτικῶν ἔργων τὰ κάλλιστα καὶ περιεργότατα καὶ μετεκομίσθησαν ἤδη εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Κεντρικὸν Μουσεῖον καθ' ὑπουργικὴν διαταγὴν (οἷον σύμπλεγμα ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀντίγραφον τοῦ κατὰ γῶραν ἔτι μένοντος συμπλέγματος τοῦ δυτικοῦ αἰτώματος τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἀνάγλυφον Ἡρακλῆ ἀναπαύομενον εἰκονίζον καὶ κεφαλαί τινες ἔτι, ὧν τινες εἰκονικαὶ λόγου ἄξια) τῶν δὲ ἐνεπιγράφων λίθων οἱ σπουδαιότατοι οἱ μὲν ἀνεκοινώθησαν ἤδη, οἱ δὲ ἀνακοινωθήσονται ὀσονούπω τοῖς ἐταίροις καὶ τοῖς λοιποῖς φιλαρχαίοις διὰ τῆς ἡμετέρας Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Ἀλλὰ καὶ ὄστρακα, ἧτοι ἀγγείων θραύσματα, πολλὰ καὶ διάφορα ἤλθον εἰς φῶς, ὧν τινὰ διὰ τὴν ἐξαιρετὰ σωζομένην ἐπιχρῶσασίν των σπάνια καὶ τούτου κυρίως ἕνεκα λόγου ἄξια, καὶ εἰδῶλια πῆλινα, τῶν καλῶν τῆς τέχνης χρόνων προϊόντα, ἀρετὰ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ ποικίλα ἀναθήματα, περὶ ὧν θὰ ρηθῶσι τὰ δέοντα ἐν καιρῷ καὶ τόπῳ εὐθέτῳ.

Καὶ τοιαῦτα μὲν συντόμως εἰρημένα ἐνταῦθα τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἐν Ἐλευσίνοι ἀνασκαφῶν κατὰ τὸ ληξάν ἔτος. Τὸ δὲ ἐλευσόμενον εἴθε νὰ ἐξαγγελθῆ τοῖς ἐταίροις ὅτι τέλος πάντων τὸ ἔργον ἡμῶν τὸ ἐν Ἐλευσίνοι ἐπερατῶθη ὀλοσχερῶς.

Ἐν Ἐλευσίνοι τῆ 7ῆ Ἰανουαρίου 1889.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην κατὰ τὸ ἔτος δραχμαὶ 15,816.05.

Τετάρτη ἀνασκαφή ἐγένετο ἐν *Μυκῆναις*, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Χρήστου Τσουντα, ὡς καὶ πρότερον. Ἡ ἔκθεσις αὐτοῦ ἔχει οὕτως·

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΜΥΚΗΝΑΙΣ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

Κατὰ τὸ ληξάν ἔτος 1888 εἰργάσθημεν ἐπὶ πέντε μὲν περίπου μῆνας εἰς ἀνασκαφὰς τάφων, ἐπὶ ἓνα δὲ καὶ τινὰς ἡμέρας εἰς ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ προπέρουσιν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως Μυκηνῶν ἀνακαλυφθέντος ἀνακτόρου. Τάφοι ἠνοίχθησαν τριάκοντα καὶ ἕξ, ὅμοιοι τοῖς περυσινοῖς, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς εὑρέθηντα κτερίσματα εἶναι διαφόρων εἰδῶν· τὰ κυριώτερα ἐξ αὐτῶν εἶναι τὰ ἐξῆς· 1) εἴκοσι καὶ ἑπτὰ λίθοι ἐγγεγλυμμένοι (σφραγιδόλιθοι), ὧν πολλοὶ εἶναι ἀξιολογώτατοι εἴτε διὰ τὴν τέχνην εἴτε διὰ τὰς παραστάσεις των· 2) εἰς κύλινδρος μικρός, ἐφ' οὗ ὑπάρχουσιν ἐγγεγλυμμένα τέσσαρες μορφαί, ὧν αἱ τρεῖς φέρουσιν ἐπὶ σώματος ἀνθρωπίνου κεφαλὰς ζώων καὶ ἄλλα τινά. 3) δύο χρυσοὶ δακτύλιοι μετ' ἐγκεχαραγμένων παραστάσεων ἐπὶ τῆς σφενδόνης· 4) μία ἀργυρᾶ φιάλη, περὶ τὸ χεῖλος τῆς ὁποίας ὑπῆρχον ἐπικεκολλημένα εἴκοσι καὶ ἓν πρόσωπα ἐκ χρυσοῦ· ἐξ αὐτῶν σώζονται μόνον ἑπτὰ· 5) πυξίς λιθίνη μετὰ πώματος, ἐφ' ἧς ὑπῆρχον ἀνάγλυπτοι δύο πολύποδες, τέχνης πολὺ καλῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν σώζεται ἄρτιον· 6) ἑννέα χαλκᾶ ἀγγεῖα, ὧν τὸ μέγιστον ἔχον διάμετρον 0,48 μ. κοσμεῖται τὸ χεῖλος διὰ σπειροειδῶν κοσμημάτων· ἐν ἄλλο σχήματος πρόχου ἔχει περὶ τοὺς ὦμους ζώων ἐκ δεκαεπτὰ ἐκτύπων κεφαλῶν βοῶν· 7) τρεῖς κεφαλαὶ ἐξ ἐλεφαντοστοῦ ὕψους 0,08 ἕως 0,10 μ., ὧν ἡ μία μάλιστα διατρεῖται πολὺ καλῶς· 8) πολλὰ ἄλλα ἀντικείμενα ἐξ ἐλεφαντοστοῦ, ὧν τινὰ μετ' ἀναγλύπτων παραστάσεων, μὴ διατηρουμένων ὅμως, ὡς συνήθως, καλῶς· 9) διάφορα μικρότερα χαλκᾶ ἀντικείμενα, ἧτοι μαχαίρια, αἰχμαὶ δοράτων καὶ βελῶν, ἐν ζυρόν, δύο κάτοπτρα, μία πόρπη κτλ. Τέλος πλεῖστα μικρὰ

κοσμήματα ἐξ ὑελώδους μάζης, ἐκ κρυστάλλου, ἠλέκτρου καὶ χρυσοῦ(1).

Ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως κατηδαφίσθη μέρος τοῦ ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις ἐπὶ τοῦ ἀνακτόρου οἰκοδομηθέντος κρηπιδώματος καὶ ἀπεκαλύφθη οὕτω ὀλόκληρος ἡ αὐλὴ μετὰ τῆς αἰθούσης, πρὸς δὲ καὶ ὀλόκληρον τὸ πρὸς βορρᾶν τοῦ ἀνδρῶνος δωμάτιον, τὸ μόνον ἐκ τοῦ γυναικωνίτου σωζόμενον, τὸ ὅποσον εὐρέθη ἔχον τρία τοιγᾶλια, δηλαδὴ χαμηλὰ θρανοειδῆ κτίσματα ἐκ πηλοῦ, ἐφ' ὧν ἐστρωμένων δι' ὑφασμάτων ἐκάθηντο. Συγχρόνως ἐπεχειρήθη καὶ ἡ κάθαρσις τῶν δύο κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς ἀκροπόλεως συρίγγων, ἀπεδείχθη δ' ἐνταῦθα ὅτι ἡ βορεία ἐξ αὐτῶν ἀφοῦ διασχίζη ὅλον τὸ πᾶχος τοῦ τείχους ἐγκαρσίως ἐξακολουθεῖ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ περὶ τὰ ἐννέα μέτρα· ἡ ἐξοδος ὅμως τῆς σύριγγος δὲν ἀπεκαλύφθη ἔτι, διότι διεκόπησαν αἱ ἀνασκαφαί.

ΧΡ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 5,419.50.

Τὸ ὅλον δὲ εἰς ἀνασκαφὰς τοῦ ἔτους ἔδαπάνησεν ἡ Ἐταιρία, συμπεριλαμβανομένου καὶ ἐνὸς μικροῦ κονδυλίου εἰς αὐτὰς ὑπηγμένου λογιστικῶς, δραχμαὶ 86,342.30, ποσὸν τοῦτο χρημάτων, ὅσον οὐδέποτε ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐταιρίας εἰς ἓν ἔτος ἔδαπανήθη εἰς ἀνασκαφὰς, ἂν καὶ ἔλειπε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ τέως πρόσοδος τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου.

Μεταβαίνομεν εἰς ἄλλα τοῦ ἔτους ἔργα τῆς Ἐταιρίας. Ἀγοραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν τῆς Ἐταιρίας συλλογῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος μέτρια, ἐν ὧν δραχμῶν 9,630.50. Τῶν ἀγορασθέντων πάντων θέλει προστεθῆ κατάλογος ἐν τῷ τυπωθησομένῳ τεύχει τῆς λογοδοσίας ταύτης, ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν δωρηθέντων τῇ Ἐταιρίᾳ ἀρχαίων μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν δωρητῶν. Νῦν δὲ πρῶτον εἰσάγονται οἱ διττοὶ οὗτοι κατάλογοι ἐν ταῖς λογοδοσίαις.

Πάντα δὲ τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἐταιρίας, πλὴν τινῶν κοινοτάτων

(1) Ἐκθεσιν πληρεστέραν μετ' εἰκόνων ἴδε νῦν Ἀρχ. Ἐφημ. 1888 σελ. 149 πίν. 7 - 10.

καὶ ἀσημάντων καὶ πλὴν τῶν ἐκ Μυκηναίων ἐσχάτως κομισθέντων καὶ παραδοθέντων ἡμῖν διὰ λεπτομεροῦς πρωτοκόλλου, εἶναι καταγεγραμμένα ἐν χειρογράφοις καταλόγοις τηρουμένοις ἐν τῷ Με. τσοβίω. Ὁ γενικὸς ἀριθμὸς τῶν συμποσοῦται εἰς 17,800 (1)- Ἡ καταγραφὴ δὲ αὕτη ἢ ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου Ἀθανασίου Σ. Κουμανούδη ἀπὸ ἐτῶν γινομένη διευκολύνθη κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος, προσληφθέντος πρὸς τοῦτο ἀπὸ τῆς α' παρελθόντος Ἰουνίου καὶ ἐνὸς βοήθοῦ, ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου.

(1) Σύγκειται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἐξῆς καθ' ἕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν : Λιθίνων 4520, χαλκῶν 1202 (ἐξ ὧν 118 σταθμά), σιδηρῶν 60, μολυβδίνων 2866 (ἐξ ὧν 1347 σύμβολα, 453 σταθμά, 563 μολυβδόβουλλα), ἀργυρῶν 73, χρυσῶν 265, ὑαλίνων 356, διαφόρων ὑλῶν 347, πηλίνων ἀγγείων 4307, (ἐν οἷς τὰ 320 πηλ. θρασύματα), πηλίνων μορφῶν 1990, πηλ. λύγων 1079, πηλ. μητρῶν 192, πηλ. σκευῶν 290, πηλ. πυραμιδοειδῶν 102, πηλ. ἀρτοποιῶν 28, πηλ. λαθῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. - Ἰστέον δέ, ὅτι αἱ λαθαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγράφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας, ἀποκείμεναι ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρθακαείου, ἐξ ὧν μὲγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ Α. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ *Inscriptions ceramiques de Grèce*, Paris, 1871. - Νομίσματα δέ, μετὰ τὴν προπέρουσαι παράδοσιν τῶν πολλῶν εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον, εἰσηλθῶν τῷ 1888 εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας ἄλλα πάλιν, τὰ πλεῖστα μὲν ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν, τινὰ δὲ καὶ ἐκ δωρεῶν, τὰ ἐξῆς :

Ἑλληνικὰ ἀργυρᾶ	4	
» χαλκᾶ	408	412
Ῥωμαϊκὰ ἀργυρᾶ	4	
» χαλκᾶ	185	189
Βυζαντινά, μεσαιωνικά καὶ νεωτερικὰ χρυσᾶ	2	
» » » » χαλκᾶ	95	
Τουρκικοὶ παράδες	508	605
Τὸ ὅλον		1206

καὶ εἶναι πάντα ἀκριβῶς καταγεγραμμένα ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ.

Ἔτι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἑταιρίας ἀγγείων ὑπάρχει Γαλλιστὶ ἐκδεδομένος κατάλογος ὑπὸ Μ. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῶν δὲ πηλίνων μορφῶν ὁσαύτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Martha, ἐν Μαρισίοις 1880. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ *Katalog der Sculpturen zu Athen*, Marburg, 1881, καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας, ὅσα ἕως τότε εἶχε λίθινα γλυπτὰ, περιεγράφησαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἐξῆς ἐπιτομον κατάλογον τῶν Ἀθήνησι Μουσείων *Die Museen Athens von Arthur Milchhöfer*. Athen, K. Wilberg, 1881.

Ἦνοιγετο δὲ τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Μουσεῖον διὰ τε τοὺς ἐταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν. Εἰσεπράχθησαν δ' ἐξ εἰσιτηρίων κατὰ τὸ ἔτος δραχμαὶ 2968. Ἐλευθέρα δὲ εἶναι ἡ εἰσοδος τὸ Σάββατον.

Εἰς τὰ διάφορα Μουσειακὰ ἔργα, οἷον κατασκευὴν θηκῶν, βάζων, ἐπίπλων, στολῶν διὰ τοὺς φύλακας, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων, ἔτι δὲ καὶ εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μουσείου ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ ἔτος δρ. 12,007.40.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ἠϋξήθη κατὰ τὸ ἔτος ἐξ ἀγορῶν διὰ δαπάνης δρ. 2,613.25, ἐν οἷς καὶ τὰ δετικά τῶν βιβλίων. Θέλει δὲ προσαρτηθῆ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει πῖναξ ἐμφαίνων τὰ τε ἀγορασθέντα καὶ τὰ δωρηθέντα. Πάντων δὲ τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἑταιρίας κτηθέντων βιβλίων ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, τῆς ἐκδιδομένης δαπάνη τῆς Ἑταιρίας ἐτυπώθησαν μὲν τὰ δύο πρῶτα τεύχη τοῦ ἔτους 1888 ὁμοῦ ἤδη πρὸ δύο μηνῶν, δὲν διενεμήθησαν δὲ εἰσέτι, ἔνεκα δυσχερείας τινὸς τεχνικῆς, ἀπροσδοκῆτως ἀναφεισῆς περὶ τὴν διὰ φωτοτυπίας ἀπόδοσιν ἐνὸς τῶν πινάκων. Ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ δυσχέρεια θὰ ὑπερνικηθῆ, ὥστε καὶ τὰ λοιπὰ δύο τεύχη τοῦ ἔτους ἐγκαίρως, καθ' ὅσον εἶναι δυνατόν, νὰ παρασκευασθῶσιν εἰς ἐκδοσιν. Δὲν πρέπει δὲ οἱ παρ' ἡμῖν φιλάρχαιοι νὰ ἀσχάλλωσι πολὺ διὰ τὰς κατὰ καιροὺς ἐπερχομένας τοιαύτας βραδύτητας, ἀναλογιζόμενοι τὸ ἐν πολλοῖς ἔτι ἀκατάρτιστον τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Ἄλλοτε εἶπομεν καὶ ἄλλας παρὰ τὴν σημερινὴν αἰτίας τῶν βραδυτήτων τούτων, ἃς κρίνομεν περιττὸν νῦν νὰ ἐπαναλάβωμεν. Σὺν τῷ χρόνῳ, ὅχι ἐν ἀκαρεί, θὰ κραταιωθῶμεν, ὅπως καὶ οἱ αἰῶνας ὄλους προηγησάμενοι ἡμῶν ἐν τῷ πολιτισμῷ ἄλλοι λαοί.

Ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν Ἐφημερίδα ἐν τῷ ἔτει δρ. 4,933. Εἰσεπράχθησαν δὲ ἐκ πωλήσεως τευχῶν αὐτῆς δρ. 2,806.40. Ἀνακοινοῦμεν δὲ ὑμῖν, ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου, γενομένην τῇ 10 παρελθόντος Νοεμβρίου, εἰς τοὺς πληρόνοντας τὴν συνδρομὴν τῶν ἐταίρους θὰ πωλῆται εἰς τὸ ἐξῆς ἡ Ἐφημερίς ἀντὶ δραχμῶν 10, καὶ ὅχι ὅπως ἕως τώρα ἀντὶ 16.

Πρὸς γινῶσιν τῶν ἐταίρων ρητέα ἔτι κρίνονται καὶ τάδε. Τῇ

20 παρελθόντος Μαΐου παρεδόθησαν διὰ πρωτοκόλλου εἰς τὸν διευθύνοντα τὸ ἀνθρωπολογικὸν Μουσεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Δρα Κλῶνα Στέφανον ὅστ᾽ ἀρχαῖα ἐκ τάφων τῆς Ἐλευσίως.

Ἐσαύτως διὰ πρωτοκόλλου τῆ 11 Φεβρουαρίου 1888 παρεδόθησαν εἰς τὸν ἑφορον ἀρχαιοτήτων Χρ. Τσουνταν 351 ἀρχαῖα γλυπτὰ ἵνα εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον.

Ἐσαύτως πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν διὰ πρωτοκόλλου τῆ 5 παρελθόντος Ὀκτωβρίου παρεδόθησαν εἰς τὸν Δρα Lolling, τὸν προσκεκολλημένον παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς παιδείας κεφαλαὶ τρεῖς μαρμάρηνοι ἐκ τῶν ἐν Ἐλευσίνοι ἀνασκαφεισῶν καὶ τηρουμένων τῶς ἐν τῷ Μετσοβίῳ.

Παρελάβομεν δὲ ὡσαύτως διὰ πρωτοκόλλου τῆ 29 παρελθόντος Δεκεμβρίου παρὰ τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Χρ. Τσουντα διάφορα ἀρχαῖα, προερχόμενα ἐκ τῆς ἐν Μυκῆναις ἐντολῆ καὶ δαπάνῃ τῆς Ἐταιρίας ἀνασκαφῆς.

Ἐσαύτως παρὰ τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Βασ. Λεονάρδου ἀρχαῖα ἐκ τοῦ Ἀμφιφείου κατὰ τὴν ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου 1888 ἐκθεσίν του καὶ τὴν μνησίαν αὐτῶν ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ Συμβουλίου (συνεδρ. τῆς 28 Ἰανουαρίου 1888).

Ἐσαύτως ἀρχαῖα ἐξ Ἐλευσίως παρὰ τοῦ ἐφορεύοντος τὴν ἐκεῖ ἀνασκαφὴν τῆς Ἐταιρίας Δημ. Φιλίου, κατὰ τὰ Πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου (συνεδρ. τῆς 12 Ὀκτωβρίου, τῆς 19 Νοεμβρίου καὶ τῆς 29 Νοεμβρίου 1888).

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κατὰ τὸ ἔτος πεπραγμένων λέγομεν, ὅτι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου πρὸς ταῖς γενομέναις δαπάναις εἰς τὰς εἰρημένας ἀνασκαφάς, ἐπληρόνοντο ἔτι ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας τακτικῶς φύλακες ἀρχαιοτήτων ἐν Ἐλευσίνοι, Ἀμφιφείῳ τῆς Ὠρωπίας, Θεσπιαῖς, Τανάγρα, Ἐπιδαύρῳ τῆ Ἀργολικῆ καὶ Μυκῆναις. Ἐτι δὲ ἐδίδοντο καὶ ὁδοιπορικὰ καὶ ἐπιδόματα μισθοῦ τὰ συνήθη εἰς τοὺς ἐφόρους τοὺς ἐκπεμπομένους εἰς ἀρχαιολογικὰς τῆς Ἐταιρίας ὑπηρεσίας. Εἰς ταῦτα πάντα ἔδωκεν ἡγεμονία ἐν τῷ ἔτει δραχμαὶ 4,573.15. Καὶ αὐταὶ μὲν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἐταιρίας. Προκατεβλήθησαν δὲ κατὰ τὸ ἔτος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου παρὰ τῆς Ἐταιρίας ἀτόκως διὰ ἐξαγορὰν οἰκισίων

καὶ γηπέδων ἐν Ἐλευσίῃ καὶ Ἀθήναις, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξακο-
λούθησιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Κεντρικοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου δραχ.
ἐν ὄλῳ 131,907.21, ὧν ἀπελήφθησαν ἤδη αἱ 95,880.70, αἱ
δὲ λοιπαὶ ἀποληφθήσονται.

Τελειόνοντες νῦν τὴν λογοδοσίαν ἀναγκαζόμεθα ἐκ τοῦ καθή-
κοντος νὰ ἐπαναλάβωμεν ὑπομνηστικῶς ὅσα πολλάκις ἤδη καὶ
τελευταῖον προπέρυσι τὸ Συμβούλιον διὰ πλειόνων ἐξέθηκε περὶ
ἀνεπαρκείας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφόρων, δι' ἣν ἀνεπάρκειαν αἱ ἐπαρ-
χίαι τοῦ βασιλείου ἀρχαιολογικῶς μένουσιν ἀνεφόρευτοι, περὶ τῶν
ἀσεβῶς λατομουμένων λόφων ἐν τοῖς πέριξ τῶν Ἀθηνῶν, περὶ τῆς
ἐξοικίσεως τῶν Ἀναφιωτῶν ἀπὸ τῶν πρὸς βορρᾶν τῆς Ἀκροπό-
λεως κλιτύων, ἔνθα πρὸ ἐτῶν παρανόμως ἐνιδρύθησαν, τέλος περὶ
τῆς ἄρσεως τῶν σιδηρῶν τροχιῶν ἀπὸ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ Ὀλυμ-
πιείου. Πάντων τούτων καὶ σήμερον μνημονεύοντες, δὲν ἀπελι-
ζόμεθα ὡς ἐκ τῶν ἐνεργειῶν εἰς ἃς προβαίνει ἡ Κυβέρνησις, ὅτι
δὲν θὰ ἐπέλθῃ προσεχῶς ἡ θεραπεία ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀρχαιολογίας
καὶ πρὸς αὔξησιν τῆς ὑπολήψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους παρὰ τῷ
πεπολιτισμένῳ κόσμῳ.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ταμίης τῆς Ἐταιρίας Γεώργιος
Νικολαΐδης ἀνέπτυξε προφορικῶς κατ' ἄρθρον τὸν ἐντύπως
ὑποβληθέντα εἰς τὴν Συνέλευσιν ἰσολογισμόν τῶν ἐσόδων
καὶ ἐξόδων καὶ τὸν πίνακα τῆς καταστάσεως τῆς Ἐταιρίας
κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1888, ὡς ἔπονται ἐνταῦθα.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ					
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ					
A.	ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ. Τακτικά Δρ.	10,228			
	» Έκτακτοι και κληροδοτήματα »	12,057	10	22,285	10
B.	ΤΟΚΟΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ. Έκ χρεωγράφων »			7,104	78
Γ.	ΜΕΡΙΣΜΑ. Έκ μετοχών Εθνικής Τραπέζης 40. (α) »			8,970	—
Δ.	ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. Έκ κληρωθεισών όμολογιών »	3,212			
	» » πωληθεισών » »	51,242	50	54,454	50
Ε.	ΜΟΥΣΕΙΑ. Έξ εισιτηρίων εις αυτά »			2,968	—
Ζ.	ΔΑΧΕΙΟΝ. Περίοδος ΙΒ'. »			80,103	60
Ζ.	ΔΙΑΦΟΡΑ (β) »			4,036	23
Η.	ΕΝΟΙΚΙΑ »			360	—
Θ.	ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ »			2,800	40
				<u>183,088</u>	<u>61</u>
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ					
I.	ΑΠΟΛΗΨΙΣ. Προκαταβολών λογαριασμού Δημοσίου »	95,880	70		
	» » » Έταιρίας »	2,000	—		
ΙΑ.	» Χρέους Γιανοπούλου »	25,391	56		
ΙΒ.	» Καταθέσεως εις την Έθνικην Τράπεζαν »	17,800	—	141,072	26
	Τό όλον των εισπράξεων »			<u>324,160</u>	<u>87</u>
	ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΤΑΜΕΙΟΥ. Τήν 31 Δεκεμβρίου 1887 »			5,038	18
(α)	» Ητοι τών 30 μετοχών τής Έταιρίας και				
	» 10 » έκ του κληροδοτήματος Ρώμα.				
	<u>40</u>				
	<u>—</u>				
(β)	» Ητοι από πώλησιν λίθων Δρ. 101.—				
	» υπερέτιμησην χρυσών νομισμάτων » 3,483.23				
	» άμοιβήν κληρωθ. όμολ. τών 6 εκατομ. » 442.—				
	» πρόστιμον » 10.—				
	<u>4,036.23</u>				
	Όλον εισπράξεων Δρ.			<u>329,199</u>	<u>05</u>

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1888.

Π Λ Η Ρ Ω Μ Α Ι

ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ

Α. ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν. Δρ.	5,050	—		
» Γραφική ύλη, χάρτης, τυπωτικά, ταχυδρομικά κλπ. »	3,733	50		
» Βιβλιοθήκη, αγορά βιβλίων και δετικά »	2,613	25	11,396	75
Β. ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν. »	6,940	—		
» Ἀρχαιοθῆκαι, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων »	5,067	40		
» Ἀγορα ἀρχαίων »	9,630	50	21,637	90
Γ. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ. Ἀκροπόλεως »	57,959	40		
» Ὀλυμπείου. »	6,732	—		
» Ἐλευσίνος »	15,816	05		
» Ἀγορᾶς »	415	35		
» Μυκηνῶν »	5,419	50	86,342	30
Δ. ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ. Ἐπιμίσθιον ἐφόρων, μισθοὶ φυλάκων ἐπαρ- χιακῶν Μουσείων καὶ μνημείων »			4,573	15
Ε. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ »			4,933	70
Ζ. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Ἀγορὰ μετοχῶν τῆς. »			8,396	—
Ζ. ΔΑΧΕΙΟΝ. Περίοδος ΙΒ΄. »			38,184	79
Η. ΔΙΑΦΟΡΑ »			339	20
			<u>175,803</u>	<u>79</u>

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Θ. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Κατάθεσις »	17,800	—		
Ι. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμοὶ Δημοσίου »	131,907	21		
» » Ἐταιρίας »	2,000	—	151,707	21
Τὸ ὄλον τῶν δαπανῶν. »			<u>327,511</u>	<u>—</u>
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ τοῦ Ταμείου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1888 μεταφερόμενον εἰς τὰ βιβλία τοῦ 1889. »			1,688	05
			<u>329,199</u>	<u>05</u>

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧ.

ΜΕΡΙΔΕΣ	Ἐπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1887		Πράξεις κατά τὸ 1888					
	Χρέωσις		Πίστωσις		Χρέωσις		Πίστωσις	
Α. ΑΚΙΝΗΤΑ. Οἰκόπεδα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις Κηφισία, Ἐλευσίνοι κλπ. . .	29,080	88						
Β. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Μετοχαὶ αὐτῆς. . (α)	114,157	10			8,396	—		
Γ. » » Καταθέσεις ἔντοκοι . . .					17,800	—	17,800	—
Δ. ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ (α)	94,742	92					54,454	50
Ε. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμοὶ Δημοσίου .	51,442	82			131,907	21	95,880	70
ς. » » Ἐταιρίας	1,000	—			2,000	—	2,000	—
Ζ. ΧΡΕΟΣ Γιαννοπούλου	69,392	18					25,391	5τ
Η. ΤΑΜΕΙΟΝ τοῦ 1887	5,038	18			324,160	87	327,511	—
	364,854	08			484,264	08	523,037	76
					364,854	08		
					849,118	16		
					523,037	76		
					326,080	40		ἰσοζύγιον

Κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν :

50 ὄμολογα τῶν 60 ἑκατομμυρίων
 108 » » 10 »
 117 » » 6 »
 40 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1888.

Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1888			
Χρέωσις	Πίστωσις	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ	
29,080	88	(α) Λογαρ. τοῦ 1887	Δρ. 114,157.40
122,553	10 (α)	» 1888	» 122,553.10 πλεόν δρ. 8,396.—
40,288	42 (β)	(β) » 1887	» 94,742.92
87,469	33 (γ)	» 1888	» 40,288.42 ἔλατ. δρ. 54,454.50
1,000	—	(γ) » 1887	» 51,442.82
44,000	62 (δ)	» 1888	» 87,469.33 πλεόν » 36,026.51
1,688	05 (ε)	(δ) » 1887	» 69,392.18
		» 1888	» 44,000.62 ἔλατ. » 25,391.56
326,080	40	(ε) » 1887	» 5,078.18
		» 1888	» 1,688.05 ἔλατ. » 3,350.13
			δρ. 44,422.51 δρ. 83,196.19
			» 44,422.51
			Ἐλάττωσις τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας Δρ. 38,773.68
326,080	40		

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ	
Λογαριασμός τοῦ ἔτους 1887	Δρ. 364,854.08
» 1888	» 326,080.40
Διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον, ὡς ἀνωτέρω	Δρ. 38,773.68

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ

Α'. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	1858 - 1887		1888		"Όλοι	
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ						
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Έτησιαί Δρ.	164,147	35	10,228	—	174,375	35
» "Έκτακτοι. »	65,246	51	10,057	40	75,303	61
» Είδικαί »	52,745	53			52,745	53
ΤΟΚΟΙ καὶ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ. Έν γένει. »	432,955	15	16,074	78	449,029	93
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. Έξαργύρωσ. κληρωθ. ὁμολογ. »	340,894	52	54,454	50	395,349	02
ΜΟΥΣΕΙΑ. Έξ εισιτηρίων »	15,953	25	2,968	—	18,921	25
ΑΚΙΝΗΤΑ. Πώλησις ακινήτων . . »	10,258	93			10,258	93
» Ένοίκια. »	6,730	08	360	—	7,090	08
ΚΑΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ »	12,920	72	2,000	—	14,920	72
ΔΙΑΦΟΡΑ »	15,980	29	4,036	23	20,016	52
ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ (παλαιά) καὶ κα- τάλογοι τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις ἀργαίων. »	1,882	18	2,806	40	4,688	58
» » Νέα τῆς Γῆς Περιοδ. »	8,708	20			8,708	20
ΕΠΕΤΡΟΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ »	1,720	09			1,720	09
ΛΑΧΕΙΟΝ »	1,017,888	02	80,103	60	1,097,991	62
	2,148,030	82	183,088	61	(α) 2,331,119	43
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
ΔΑΝΕΙΑ καὶ ἀπόληψις καταθέσεων. »	164,732	14	17,800	—	182,532	14
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Άποληφθεῖσαι . . »	492,030	02	97,880	70	589,910	72
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ. Άλληλόχρεως λογαριασμός »	839,116	92			(β) 839,116	92
ΑΠΟΑΨΙΣ ΧΡΕΩΣ Γίαννοπούλου. »			25,391	56	25,391	56
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ »	12,632	59			12,632	59
	3,656,542	49	324,160	87	3,980,703	36
ΤΑΜΕΙΟΝ. Υπόλοιπα διαχειρίσεως μέχρι τοῦ 1888 »	1,688	05	5,038	18	6,726	23
	3,658,230	54	329,199	05	3,987,429	59

(α) Κύρια ἔσοδα Δρ. 2,331,119.43

(β) Διάφοροι λογαριασμοί » 1,649,583.93

Δρ. 3,980,703.36

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858-1888.

Β'. ΠΑΗΡΩΜΑΙ	1858 - 1887		1888		"Όλοσ	
ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ						
ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν, τυπωτικά, ξ- ξοδα διάφορα και Βιβλιοθήκη. Δρ.	89,652	57	41,396	75	404,049	32
ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν, αρχαιοθη- και, φυλακεία, έπισκευαί και συγκολλήσεις αρχαίων . . . »	151,758	39	42,007	40	163,765	79
ΑΓΟΡΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ »	237,539	94	9,630	50	247,170	44
ΑΡΧΑΙΑ. Άνασκαφαί έν γένει . . . »	527,372	51	86,342	30	613,714	81
» Έπισκευαί και αναστηλώ- σεις μνημείων »	26,205	71			26,205	71
ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ. Προσωπ. έσφόρων και φυλάκων έπαρχ. Μου- σειών και μνημείων »	84,323	25	4,573	45	88,896	40
» Περισιναγωγή και μεταφορά αρχαίων « . . . »	3,305	83			3,305	83
ΤΟΚΟΙ. Έν γένει »	31,786	37			31,786	37
ΑΚΙΝΗΤΑ »	24,838	30			24,838	30
ΔΙΑΦΟΡΑ. Ποσοστά εισπράκτορ., εκ- μαγεία αρχαίων κτλ. »	12,799	92	339	20	13,139	42
» Προτομαί προέδρο. Έταιρ. »	1,696	43			1,696	43
» Συνδρομαί εις ξένους προς συντέλεσιν ανασκαφών »	446	43			446	43
ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΑ »	1,886	18			1,886	18
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ »	275,792	30			275,792	30
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ »	77,226	43	8,396	—	85,622	43
ΔΑΧΕΙΟΝ »	434,901	87	38,184	79	473,086	66
ΑΚΙΝΗΤΑ. Έπισκευαί »	671	15			671	15
ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜ. (Νέα Γης Περίοδ.) »	44,395	95	4,933	70	49,329	65
	2,026,599	53	175,803	79	2,202,403	32
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
ΔΑΝΕΙΑ »	65,625	—			65,625	—
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Άποληπτέαι . . . »	596,778	48	133,907	21	730,685	69
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ »	839,116	92			839,116	92
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ »	40,838	57			40,838	57
ΛΑΘΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ »	267	87			267	87
ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ »	100,000	—	17,800	—	117,800	—
	3,639,226	37	327,514	—	3,966,737	37
ΤΑΜΕΙΟΝ »	19,004	17	1,688	05	20,692	22
	3,658,230	54	329,199	05	3,987,429	59

ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΙΒ΄.

ΧΡΕΩΣΙΣ			
Κατά τὸ δημοσιευθὲν πρωτόκολλον ἐξελέγξεως τῶν πωληθέντων κλήρων τῆς ΙΒῆς Περιόδου, ἐπωλήθησαν κλήροι . . .	28,801		
Ἄλλα δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ πώλησις, μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου, κλήρων .	141		
Ἡ πραγματικὴ πώλησις περιωρίσθη εἰς κλήρους. . .	28,660		
ἀποφέροντας πρὸς δραχ. 3, ἐν ὄλῳ. . Δρ.			85,980
Εἰσῆχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας. »			
κατὰ μὲν τὸ 1887 διὰ διπλοτύπ. ἀρ. 19 »	5,876	40	
κατὰ δὲ τὸ 1888 διὰ διπλοτύπου » 7 »	45,464	20	
» » » 19 »	64	50	
» » » 46 »	34,574	90	
	85,980	—	85,980
Ὑπερτίμησις χρυσῶν νομισμάτων ἀποσταλέντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξ ἀντιτίμου πωληθέντων κλήρων ὡς τὸ διπλότυπον ἀρ. 47 . .	1,839	73	1,839 73
	Δρ.	87,819	73
		87,819	73

ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ			
ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΝ ΕΤΕΙ 1888			
α) Μισθός προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 6, 25, 53, 82, 112, 137, 154, 174, 195, 216, 240 καὶ 264 πρὸς δρ. 250. . . Δρ.	3,000	—	
β) Ἀμοιβὴ προσωπικοῦ ἔνταλμα ἀρ. 41. »	850	—	
γ) Ἐξαργύρωσις 165 κερδησάντων κλη- ρων ὡς τὸ ἔνταλμα 252 »	25,661	80	
δ) Προμήθεια πωλησάντων τοὺς 28,660 κληρους τῆς Περιόδου ταύτης, ὡς τὸ ἔνταλμα 251 »	7,836	99	
ε) Εἰς ἔξοδα διάφορα ὡς τὸ ἔνταλμα 253. »	836	—	38,184 79
ς) Ἐξαργυρωτέοι κερδησαντες κληροὶ μὴ παρουσιασθέντες ἔτι ἤτοι 2. δύο ἐκ τῶν ἑπτὰ ὧν ἕκαστος κερδίζει δραχμὰς 576 »	1,152	—	
1. Εἰς ἐκ τῶν δέκα ὧν ἕκαστος κερδίζει δραχμὰς 144 »	144	—	
32. Τριάκοντα δύο ἐκ τῶν 180 ὧν ἕκα- στος κερδίζει δραχμὰς 57.60 »	1,843	20	3,139 20
			41,323 99
			46,495 74
			87,819 73
Καθαρὸν κέρδος ἐκ τοῦ λαχείου Δρ.			

Εἶτα ὁ πρόεδρος ἐζήτησε τὴν συναίνεσιν τῆς Συνελεύσεως πρὸς ὀριστικὴν συνομολόγησιν τῆς περὶ τοῦ λαχειοφόρου δανείου συμβάσεως καὶ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Προτείναντος δέ τινος τῶν ἐταίρων, ὅπως ἀναβληθῆ ἡ περὶ τούτου σκέψις καὶ ἀπόφασις εἰς ἄλλην συνέλευσιν μετὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ νέου συμβουλίου, ἡγέρθη βραχεῖα συζήτησις, μεθ' ἣν ἡ Συνέλευσις ἀπορρίψασα διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν συνήνεσεν ἄνευ ἄλλης ἀντιρρήσεως ὅπως συνομολογηθῆ ἡ σύμβασις καὶ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Εἶτα ἡ Συνέλευσις προέβη εἰς ἐκλογὴν τῆς ἐξελεγκτικῆς τῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπῆς. Ἐξελέχθησαν δὲ ἐλεγκταὶ οἱ Θεμ. Κετσεάς, Νικόλ. Ἀναστασίου καὶ Κυπάρ. Στέφανος, καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

Μετὰ δύο ἑβδομάδας, τῇ 26^ῃ Φεβρουαρίου 1889, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10^ῃ πρὸ μεσημβρίας συνεληθόντων αὖθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐταίρων περὶ τοὺς 150, ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Ἀλ. Κοντόσταυλος ἀναγγέλλει τὸν κατὰ τὸν ὀργανισμὸν σκοπὸν τῆς σημερινῆς συνελεύσεως, ἥτοι ἀκρόασιν τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἐκλογὴν τοῦ Συμβουλίου διὰ δύο ψηφοφοριῶν.

Ὅθεν παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς Νικόλ. Ἀναστασίου ἀνέγνω τὰ ἐξῆς.

*Πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν ἐταίρων τῆς ἐν
Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.*

Κύριοι,

Συνωδὰ τῇ ὑμετέρᾳ ἐντολῇ, ἐπιληφθέντες τῆς ἐξελέξεως τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους 1888 λ/σμῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑταιρίας,

προαγόμεθα, ἵνα υποβάλωμεν ὑμῖν σήμερον τὸ τῶν ἐργασιῶν μας ἀποτέλεσμα.

Καὶ πρῶτον παρεβάλομεν ἐν πρὸς ἐν τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων ἀποδείξεων, ἥτοι τὰ τοῦ εἰσπράκτορος ἀπὸ ἀριθ. 1-299 καὶ τὰ τοῦ ταμίου ἀπὸ ἀριθ. 1-50 πρὸς τὸ ἡμερολόγιον τὸ καὶ βιβλίον ἅμα ταμείου· εὔρομεν δ' ὅτι αἱ εἰσπράξεις καθ' ὅλον τὸ λῆξαν ἔτος μετὰ τοῦ ἐκ δραχ. 5,038.18 εἰς μετρητὰ ὑπολοίπου τῆς 31 Δ/βρίου 1887 ἀνῆλθον εἰς . . . Δρ. 329,199.05

Ἦτοι ἐκ κυρίων ἐσόδων καὶ

τοῦ λαχείου . . . Δρ. 128,634.11

Ἐξ ἀντιτίμου κληρωθεισῶν

καὶ ἐκπ. ὀμολ. ἐθν. δαν. » 54,454.50

καὶ ἐκ διαφορῶν λ/σμῶν σὺν

τῷ ρηθέντι ὑπολοίπῳ. . » 146,110.44

329,199.05

Ἀκολούθως παρεβάλομεν τὰ 275 ἐκδοθέντα χρημ. ἐντάλματα πρὸς τὰ στελέχη, τὰς οἰκειὰς ἐγγραφὰς καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἐκάστης δαπάνης προσηρτημένα ἐγγραφα, καὶ συνηγάγομεν, ὅτι αἱ δαπάναι ἀνέβησαν ἐν ὅλῳ εἰς . . . Δρ. 327,511.—

Ἦτοι εἰς κύρια ἐξόδα καὶ

ἀμοιβὰς κληρωθ. γραμ. » 167,407.79

Εἰς ἀγορὰν μετοχῶν τῆς

Ἐθν. Τραπεζῆς . . . » 8,396.—

καὶ εἰς διαφορούς λ/σμούς . » 151,707.21 » 327,511.—

Ὡστε ἔμεινεν ὑπόλοιπον, μεταφερόμενον εἰς

τὴν διαχείρισιν τοῦ 1889 ἐκ . . . Δρ. 1,688.05

Εἶτα προέβημεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου τῆς IB' περιόδου· ἐκ τῆς διαχείρισεως δ' αὐτοῦ προέκυψε καθαρὸν κέρδος ἐκ δραχμῶν 46,495.74.

Ἡ περιουσία δὲ τῆς Ἐταιρίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1888 ἀνήρχετο εἰς δραχμὰς 326,080.40, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἀκολουθῶν.

α') ἐξ ἀκινήτων ἐν γένει, ἥτοι οἰκιῶν καὶ οἰκοπέδων, ἀξίας	Δρ.	29,080,88
β') ἐκ 40 μετοχῶν τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ἀξίας »		122,553.10
γ') ἐκ δημοσίων χρεωγράφων, ἀξίας	»	40,288.42
δ') ἐκ προκαταβολ. διὰ λ/σμὸν τοῦ Δημοσίου ἀξίας.	»	87,469.33
ε') ἐκ προκαταβολ. διὰ λ/σμὸν τῆς Ἐταιρίας ἀξίας.	»	1,000.—
ς') ἐξ ὑπολοίπου ὀφειλῆς τοῦ μακαρ. Γιαννοπούλου ἀξίας	»	44,000.62
ζ') ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τῆς 31 Δεβρίου 1888. »		1,688.05
Ἦτοι ἐν ὅλῳ.	Δρ.	<u>326,080.40</u>

Παρατηρητέον δέ, ὅτι ἡ ἀξία τῆς περιουσίας ταύτης, ὡς ἐκ τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν τε μετοχῶν καὶ δημοσίων χρεωγράφων, εἶναι κατὰ πολὺ ἀνωτέρα, ὡς καὶ ὁ κ. Ταμίας ἐν τῇ συντόμῳ μὲν, πλὴν περιεκτικῆ λογοδοσίᾳ αὐτοῦ παρετήρησεν· ἀλλ' ἡμεῖς περιωρίσθημεν εἰς τὴν ἀρχικὴν ἀγοραίαν ἀξίαν, ἣτις καὶ ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ καταστάσει σημειοῦται.

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἔθν. δανείων, ὡς καὶ αἱ μετοχαὶ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς εἰσὶ κατατεθειμέναι ἐπὶ φυλάκτροις παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐταιρίας ἡμῶν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. 2476 ἕως 2479, 2728 καὶ 2500 ἀποδείξεων, ἃς ἐπέδειξεν ἡμῖν ὁ κ. Ταμίας.

Ἐν γένει, κύριοι, παρετηρήσαμεν κατὰ τὴν μετ' ἐπιστασίας γενομένην ἐξέλεγχιν, ὅτι ἡ εἰσπραξις τῶν ἐσόδων ἐνηργήθη δραστηρίως, αἱ δὲ δαπάναι λελογισμένως καὶ μετὰ φειδοῦς ἐγένοντο.

Τὰ λογιστικὰ δὲ βιβλία, δηλονότι τὸ καθημερινόν, τὸ καθολικόν καὶ τὰ λοιπὰ βοηθητικὰ τηροῦνται ἐν πληρεστάτῃ τάξει καὶ ἀκριβεῖα, ἥτοι καθ' ὅλους τοὺς ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ παραδεδεγμένους καὶ λειτουργοῦντας τύπους, διὰ τοῦτο δὲ καὶ σκοπίμως ἀπεφύγομεν ν' ἀναγράψωμεν ἐν τῇ παρούσῃ λεπτομερείᾳ, τόσον περὶ τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν, ὅσον καὶ περὶ τῆς περιουσίας καὶ τῆς διαχειρίσεως ἔτι τοῦ λαχείου εἰδικῶς, καθ' ὅσον τ' ἀποτελέσματα, ἅτινα ἀνωτέρω ἀνεκοινώσαμεν ὑμῖν,

ἐξήχθησαν ἐκ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις ἀναλυτικῶς ἐμφαινομένων ἐγγραφῶν, αἵτινες καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἐν συνόλῳ ἐν ἰδίῳ πίνακι, διανεμηθέντι τοῖς ἐταίροις κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν γενικὴν συνέλευσιν.

Καὶ ὁ πίναξ δὲ ὁ μετὰ τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ τῆς καταστάσεως τῆς περιουσίας δημοσιευθεὶς ὑπὸ τὸν τίτλον « πίναξ τῶν ἀπολογισμῶν », τακτικώτατα τηρούμενος, καὶ ὡς ἐν κατόπτρῳ παρουσιάζων τὰς ἀπὸ τοῦ 1858, τουτέστιν ἀπὸ τῆς ἀναβιώσεως τῆς Ἑταιρίας μέχρι τέλους τοῦ 1888 ἐν μέρει καὶ ἐν συνόλῳ ἐνεργηθείσας κατὰ κεφάλαια εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, εἶναι ἐργασία ἀξία λόγου, διότι διττῶς ἀποβαίνει οὗτος χρήσιμος, ὡς παριστάνων εἰς μὲν τὰς καθέτους στήλας, ἀναλελυμένως τὰ τε ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἐκάστου ἔτους, ὀριζοντιῶς δέ, τὰ γενικὰ ἀθροίσματα τῶν κατ' ἔτος ὁμοειδῶν ποσοτήτων, ὥστε ἐπὶ τὸ αὐτὸ παρατηρεῖ τις τὴν βαθμιαίαν οἰκονομικὴν καὶ λοιπὴν κατάστασιν τῆς Ἑταιρίας.

Καθ' ἅπαν δὲ τὸ διάστημα τῶν ἐτῶν 1858 ἕως 1888, εἰσπράχθησαν ἐκ κυρίων ἐσόδων	Δρ. 2,331,119.43
καὶ ἐπληρώθησαν εἰς κύρια ἔξοδα	» 2,202,403.32
Ἐπὶ πλέον διαφορά	Δρ. 128,716.11

Ὡσαύτως εἰσπράχθησαν κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἐκ διαφόρων λογαριασμῶν Δρ. 1,656,310.16
καὶ ἐπληρώθησαν ὁμοίως » 1,785,026.27

Ἐπὶ μεῖον διαφορά	Δρ. 128,716.11
	<u>Ἴσοζύγιον.</u>

Μὴ ἀρκεσθέντες δὲ εἰς μόνην τὴν τῶν λ/σμῶν ἐξέλεγεξιν, προέβημεν καὶ εἰς τὴν εξέτασιν παντὸς σχέσιν ἔχοντος πρὸς τοὺς λ/σμούς τῆς διαχειρίσεως, ἥτοι μετέβημεν καὶ εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας, τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνεῖῳ, ἔνθα ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ κ. Αθ. Κουμανοῦδη τὰς δεούσας πληροφορίας περὶ τῶν κατ' ὅλον τὸ ἔτος κτηθεισῶν ἀρχαιοτήτων, βιβλίων καὶ ἐκδοθέντων τευχῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐκ τῶν δοθεισῶν δὲ ἡμῖν πληροφοριῶν, ὡς καὶ τῶν μετὰ

πλείστης ἀκριβείας τηρουμένων καταλόγων τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν βιβλίων, τῶν ἀνηκόντων τῇ Ἑταιρίᾳ, ἀπεκομίσασμεν ἀρίστας ἐντυπώσεις.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἐξελέγξεως.

Ἦδη δέ, ὅτε τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἐπετεύχθη ἢ ὅλως ἀπροσδόκητος καὶ ὑπὸ πλείστας ἐπόψεις εὐεργετικωτάτη διὰ τὸν τῆς Ἑταιρίας σκοπὸν σύμβασις λαχειοφόρου ἐξωτερικοῦ δανείου, ἥτις, χάρις εἰς τὰς δεδικοιολογημένας παραστάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (ὡς ἐκ τῆς λογοδοσίας ἐγένετο γνωστὸν) δι' οὐδεμιᾶς ὑποχρέωσεως ἐπιβαρύνει τὴν Ἑταιρίαν, οὐδὲ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐργασίαις αὐτῆς αὐτοτέλειαν δεσμεύει, βεβαίως τὸ ἐκλεχθὸν μετ' ὀλίγον Συμβούλιον θὰ δυνηθῆ νὰ προβῆ καὶ εἰς γενναιότερα ἔργα διὰ νέων ἀνασκαφῶν καὶ ἀγορῶν ἀρχαιοτήτων, ἐπ' ἀγαθῶ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης.

Πρὸς τούτοις δ' εὐχεται ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπεία, α') ὅπως ληφθῆ πρόνοια περὶ τῆς ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξασφαλίσεως τῶν ἐν τῷ μουσεῖῳ ἀνεκτιμῆτων προγονικῶν θησαυρῶν. β') Ὅπως ἰδρυθῆ ἀρχαιολογικὸν διαγώνισμα, δι' οὗ ἀναπτυχθήσεται εὐγενῆς τις ἀμιλλα τῶν δυναμένων νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης, καὶ γ') ὅπως καταργηθῆ ἡ ἐπὶ πληρωμῇ εἴσοδος ἐν τοῖς μουσείοις.

Τέλος περαίνοντες τὴν ἔκθεσιν ἡμῶν ταύτην, προτείνομεν κατὰ καθήκον, ὅπως ἡ Συνέλευσις ἐκφράσῃ πρὸς μὲν τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὴν πλήρη αὐτῆς εὐαρέσκειαν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ποικίλων ἐργασιῶν καὶ τὴν πεφωτισμένην διαχείρισιν τῶν συμφερόντων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑταιρίας, πρὸς δὲ τὸ λοιπὸν προσωπικόν, τὸν προσήκοντα ἔπαινον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Φεβρουαρίου 1889.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπεία

Θ. ΚΕΤΣΕΑΣ

ΚΥΠ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ν. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τῶν ἐταίρων λαβῶν τὸν λόγον ἐζήτησε παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐξηγήσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ τιμήματος τῶν εἰς τὸ Μουσεῖον εἰσιτηρίων καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐν Ἐλευσίनि ἀνασκαφῆς. Ἡ δὲ Συνέλευσις ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰς ἀμέσως περὶ τούτων ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς δοθείσας ἐξηγήσεις καὶ ἀποβρίψασα νέαν πρότασιν πρὸς συγκρότησιν καὶ ἄλλης συνελούσεως περὶ τῶν αὐτῶν θεμάτων, ἐνέκρινε καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἄνευ ἄλλης ἀντιρρήσεως τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἔτους 1888.

Εἶτα ἡ Συνέλευσις προέβη κατὰ τὸν ὄργανισμὸν πρῶτον εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προεδρείου. Ἐκφωνηθέντος τοῦ καταλόγου τῶν ἐταίρων ἐψήφισαν ἑταῖροι 142, γενομένης δὲ διαλογῆς ἀνεκηρύχθησαν ὑπὸ τοῦ κατὰ πρότασιν τοῦ προέδρου κατέχοντος τὴν ἑδραν ἀντιπροέδρου :

Πρόεδρος Ἄλ. Κοντόσταυλος	διὰ ψήφων 110
Ἀντιπρόεδρος Σπ. Φιντικλῆς	» 115
Γραμματεὺς Στ. Α. Κουμουνούδης	» 116
Ταμίας Γ. Νικολαΐδης	» 117

Δεύτερον προέβη ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν λοιπῶν ἑπτὰ μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Ἐκφωνηθέντος τοῦ καταλόγου ἐψήφισαν ἑταῖροι 149, ἀλλ' ἀριθμηθέντα τὰ δελτία εὐρέθησαν 150. Γενομένης δὲ παρατηρήσεως περὶ τούτου, ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισε νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν διαλογὴν, ἐπιφυλαχθεῖσα ν' ἀποφασίσῃ ὀριστικῶς ἐν ἧ περιπτώσει ἡ διαφορὰ τοῦ ἐνὸς ψηφοδελτίου ἤθελεν ἐπηρεάσῃ τὸ ἀποτελεσμα τῆς ἐκλογῆς.

Γενομένης διαλογῆς ἐξήχθησαν τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα :

Στ. Δραγούμης	διὰ ψήφων 120
Δημ. Φίλιος	» 91
Εὐθ. Καστόρχης	» 90
Βά. Μυλωνᾶς	» 81
Ἄντ. Οἰκονόμος	» 79

Ν. Χαλκιόπουλος	διὰ ψήφων	78
Π. Καθβαδίας	»	76
Δ. Σεμιτέλος	»	75
Ἄχ. Ἀγαθόνικος	»	71
Γ. Μελισσουργός	»	70
Κ. Γραμματικόπουλος	»	67
Θ. Σοφούλης	»	59
Ἄλ. Πασπάτης	»	55

Ἄνεκρηύχθησαν δὲ σύμβουλοι ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου οἱ ἑπτὰ πλειονοψηφήσαντες κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν **Στ. Δραγούμης, Δ. Φίλιος, Εὐθ. Καστόρ-χης, Κ. Μυλωνᾶς, Ἄντ. Οἰκονόμος, Ν. Χαλ-κιόπουλος, Π. Καθβαδίας.** Γενομένης ἐνστάσεως παρά τινων ἐταίρων ὅτι ἐπηρεάζεται ἡ θέσις τοῦ ἐβδόμου συμβούλου καὶ τοῦ πρώτου ἐπιλαχόντος ὑπὸ τοῦ πλεονάζον-τος ψηφοδελτίου ἐλύθη ἡ συνεδρίασις τὴν 2^{αν} ὥραν μ. μ.

Μετὰ μίαν δ' ἐβδομάδα, τῇ 5^η Μαρτίου 1889 ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10^η π. μ. συνελθόντων τὸ τρίτον ἐν τῷ Πα-νεπιστημίῳ ἐταίρων τεσσαράκοντα καὶ πέντε ὁ πρόεδρος κ. Ἄλ. Κοντόσταυλος εἶπε τὰ ἐξῆς :

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Κατὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Συμ-βούλων, ἧτις ἐγένετο κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, ἐβε-βαιώθη τὸ γεγονός, ὅτι ὑπῆρξε διαφορὰ κατὰ ἓνα ἀριθμὸν, με-ταξὺ τῶν ψηφοφορησάντων ἐταίρων καὶ τῶν ψηφοδελτίων τὰ ὅποια εὐρέθησαν ἐν τῇ κάλπῃ, διότι ὡς ψηφοφορήσαντες μὲν ἐταῖροι ἐσημειώθησαν 149, ψηφοδέλτια δὲ εὐρέθησαν 150.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ τελευταῖος τῶν ἐπιτυχόντων Συμβούλων ὑπερέ-

βαινε κατά μίαν μόνον ψήφον τὸν πρῶτον ἐπιλαχόντα, ἡ εἰρημένη διαφορά μεταξύ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοδελτίων, εἶδει νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐπηρεάζουσα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, διότι ἐὰν τὸ ἐν ἐκεῖνο πλεονάζον ψηφοδέλτιον ἀφαιρεῖτο, θὰ ἐπῆρχετο ἰσοψηφία μεταξύ ἀμφοτέρων ὡς ἐκ τῆς ὁποίας οὐδέτερος αὐτῶν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐγκύρως ἐκλεχθεῖς.

Περὶ τούτου δέ, ἐκτὸς τῶν τότε ἀμέσως γενομένων παρατηρήσεων, ὑπεβλήθη τὴν ἐπιούσαν πρὸς τὸ προεδρεῖον καὶ ἐγγραφος αἴτησις διαφορῶν ἐταίρων, μεταξύ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ οἱ δύο ψηφοδέλται, διὰ τῆς ὁποίας κατηγορέετο τὸ εἰρημένον γεγονός καὶ ἐπεζητεῖτο σχετικῶς πρὸς αὐτὸ ἡ νόμιμος θεραπεία.

Ἄλλὰ τὸ Συμβούλιον ἐξετάσας ἐγγύτερον καὶ κατ' οὐσίαν τὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, εὗρεν ὅτι ἡ διαφορά ἐκείνη μεταξύ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοδελτίων, δὲν ὑφίστατο πράγματι, διότι ἡ κατὰ ἐν ὄνομα ἐπὶ ἔλαττον προκύψασα διαφορά προήρχετο ἐκ τῆς κατὰ παραδρομὴν παραλείψεως νὰ σημειωθῆ ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς ψηφοφορίας τὸ ὄνομα ἐνὸς τῶν ψηφοφορησάντων. Τὸ ὄνομα δὲ τοῦτο ἀπεδείχθη καὶ ὠρισμένως ὅτι ἦτο τὸ τοῦ ἀξιοτίμου καθηγητοῦ κυρίου Καρολίδου, ὅστις καίτοι εἶχε ψηφοφορήσει, κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ ἄλλων διαφορῶν παρισταμένων, δὲν εἶχεν ἐν τούτοις σημειωθῆ ἐν τῷ καταλόγῳ ὡς ψηφοφορήσας.

Τούτου οὕτως ἐξακριβωθέντος τὸ Συμβούλιον παμψηφεί ἐθεώρησεν, ὅτι ἡ ἐκλογή καὶ ὡς πρὸς τὸν ἑβδομον Σύμβουλον ἦτο νόμιμος καὶ ὅτι ἐπομένως καὶ ὁ κύριος Καρβαδίας ἔπρεπε νὰ θεωρηθῆ ὡς νομίμως ἐκλεχθεῖς.

Ἄλλὰ τὸ Συμβούλιον ἐθεώρησε περιπλέον ὅτι εἶχε καὶ ἕτερον καθῆκον, τὸ καθῆκον δηλαδή ν' ἀνακοινώσῃ τὰ εἰρημένα πρὸς τὴν συνέλευσιν, τὴν ὁποίαν διὰ τοῦτο ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ συγκαλέσῃ σήμερον, ὥστε νὰ βεβαιωθῆ οὕτω καὶ δι' ἀποφάσεως αὐτῆς τὸ νόμιμον τῆς γενομένης ἐκλογῆς, ὡς πρὸς ὅλους τοὺς Συμβούλους καὶ νὰ ἀποκλεισθῆ ἐπομένως πᾶσα περὶ τοῦ ἐναντίου ἐνδεχομένη ὑπόνοια.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Συνέλευσις ἐπὶ τῇ ἐρωτῆσει τοῦ προέδρου ἐπεκύρωσε τὸ ἐν τῇ προηγουμένῃ Συνελεύσει ἀνακηρυχθὲν ἀποτέλεσμα καὶ ὡς πρὸς τὸν ἑβδομον σύμβουλον καὶ διελύθη ὥρα 10 1/4 π. μ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ

ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (1)

(Ἄσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀστερίσκος, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἐτησίᾳ συνδρομῇ καὶ καθυστεροῦσαν ἄλλην κατέβαλον, ἢ τὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ. Δρ. 1000.—	ΒΟΥΚΡΑΣ Δ. . . . Δρ. 15.—
ΜΟΝΗ ΠΕΝΤΕΛΗΣ . . . » 100.—	ΒΟΥΓΑΓΑΡΗΣ Ν. . . . » 15.—
ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ ΑΧ. . . . » 45.—	ΒΟΥΡΤΣΕΛΑΣ Ιω. . . . » 15.—
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ΑΠ. . . . » 15.—	
ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ Ι. . . . » 15.—	ΓΑΛΑΝΗΣ ΕΜ. . . . » 15.—
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. . . . » 15.—	ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ Π. . . . » 30.—
ΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤ. . . . » 15.—	ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ Β. . . . » 15.—
ΑΝΕΖΗΣ ΔΗΜ. . . . » 15.—	ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. » 15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΤ. Ι. . . . » 15.—	ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΧ. » 15.—
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ν. Χ. . . . » 15.—	
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΑΚ. . . . » 25.—	ΔΑΜΑΛΑΣ Ν. . . . » 15.—
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. Π. » 15.—	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ ΑΝ. . . . » 15.—
ΑΡΕΤΑΙΟΣ Θ. . . . » 15.—	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ Ν. . . . » 15.—
	ΔΑΜΙΡΑΛΗΣ Μ. . . . » 15.—
ΒΑΡΕΛΙΔΗΣ ΑΝ. . . . » 15.—	ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ ΑΔ. . . . » 25.—
ΒΑΡΟΥΧΑΣ ΑΔ. . . . » 15.—	ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ Θ. . . . » 15.—
ΒΑΣΗΣ ΣΠ. . . . » 15.—	ΔΗΜΙΤΕΑΣ Μ. Γ. . . . » 15.—
ΒΕΣΚ Κ. . . . » 15.—	ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ Χ. . . . » 15.—
ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ Σ. . . . » 15.—	DOERPFELD W. . . . » 15.—
ΒΛΑΣΤΟΣ Κ. . . . » 25.—	ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ ΑΘ. . . . » 15.—

(1) Ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ περιέχονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μετὰ τὴν κλείσιν τῶν λογαριασμῶν καταβαλόντων συνδρομῆν διὰ τὸ ἔτος 1888 ἑταίρων.

ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΠΕΡΙΒΟΛΟΝ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΕΙΟΥ

πρόπυλον

Βόρειος πλευρά του περιβόλου του Ολυμπείου.

----- Σωληνες φωταερίου
----- Ο εν παλαιάς μετασεισικής ύδραγωγός

